

PRWC Compilation

May 1-15, 2024

*Nilalaman ng compilation na ito ang mga pahayag na inilathala sa website ng **PRWC | Philippine Revolution Web Central**. Hindi kasali dito ang mga artikulong inilathala sa Ang Bayan, Ang Bayan Ngayon at mga panrehiyong publikasyon.*

Table of Contents

Workers at the revolutionary forefront through 135 years of May One.....	4
[Pilipino Translation] Mga manggagawa sa unahan ng rebolusyon sa 135 taon ng Mayo Uno	11
Balikatan exercises trample on Philippine sovereignty and security.....	19
[Pilipino Edition] Niyurakan ng Balikatan exercises ang soberanya at seguridad ng Pilipinas.....	24
Christians for National Liberation Statement on International Labor Day.....	29
Manggagawang Pilipino, isadiwa ang Pandaigdigang Araw Ng Paggawa! Pamunuan ang pakikibaka ng bayan para sa pambansang demokrasya na may sosyalistang perspektiba!	32
Muling palakasin ang Rebolusyonaryong Kilusan ng mga Manggagawa! Isulong ang pakikibaka para sa umento sa sahod, karapatan sa pag-uunyon, katiyakan sa trabaho, at karapatang pantao! Wakasan ang paghahari ng imperyalismo, burukrata-kapitalismo, at pyudalismo!.....	39
Pahayag ng Makabayang Kilusan ng Bagong Kababaihan (MAKIBAKA) sa Araw ng mga Manggagawa.....	53
Mamamayang Ilokano, magkaisa! Labanan ang Balikatan 2024! Ipaglaban ang seguridad at	

soberanya ng bansa laban sa paghahanda sa
gera ng mga imperyalista!.....57

SOPC to the fascist AFP: Stop Using Children
for Your Dirty War Tactics.....64

Pagpatay kay Barangay Kagawad Reynaldo
Jacolbe sa La Castellana, Ginakondenar sang
LPC-NPA.....66

Pagpupugay sa pag-aambag ng NDFP sa
armadong pakikibaka!.....67

Sekreto nga intel asset sang AFP, ginsilutan
sang ASJC-NPA.....72

94th IB, butigon! Wala sang kamatuoran ang
engkwentro sa Kabankalan City.....74

62nd IB Nagapanglusob sa mga Komunidad
sang Mangunguma sa Central Negros.....76

AFP endorses recycled, planted firearms to PNP
.....77

Rapist sa La Castellana, Ginsilotan sang LPC-
NPA.....79

Tupdin ang makasaysayang tungkuling
pamunuan ang pakikibaka para sa pambansang
kalayaan, demokrasya at sosyalismo!.....80

Uring manggagawa, pamunuan ang pakikibaka
para sa demokratikong karapatan at
kaseguruhan sa kabuhayan ng masang
Palaweño!.....87

62nd IB padayon nga nagabayolar sa
CARHRIHL sa Central Negros.....94

Condemn the fascist US-Marcos II regime’s
crimes against children.....95

Iresponsable kag Malisyoso nga Pahayag ni
Capt. Judesses Catalogo sang NOCPPO,
Ginakondenar sang LPC-NPA.....98

Kundenahin ang aerial bombing ng TOG2-PAF
sa Peñablanca, Cagayan!.....101

Panagutin ang 502nd IBde, TOG2-PAF sa
pinakahuling teroristang pambobomba mula sa
himpapawid.....102

Pagdeklarang tagumpay ng Balikatan Exercises
2024, tahasang pagpapakatuta ng AFP at
rehimeng Marcos sa imperyalistang US.....105

Workers at the revolutionary forefront through 135 years of May One

Mayo 1, 2024

Communist Party of the Philippines

The Communist Party of the Philippines (CPP), the vanguard of the Filipino proletariat, extends its revolutionary solidarity to workers all over the world on the occasion of the International Workers’ Day. The May One declaration was done in Paris 135 years ago today, to commemorate the May 1, 1896 Haymart strike in Chicago, USA, demanding an eight-hour working day, that was violently suppressed by the police.

More than a century since, workers all over the world, along with other toiling classes and sectors, continue to fight for their rights and aspirations, amid intolerable conditions brought about by unprecedented crisis of the global capitalist system. They desire to wage revolution and bring history back to the course of socialism.

In the face of a chronic crisis of joblessness, workers' wages continue to be pulled down below the daily costs of living. They are subjected to even worse forms of exploitation and oppression, as profit-hungry financial oligarchs and monopoly capitalists race against one another to accumulate even greater wealth.

More than four decades of neoliberal economic policies of liberalization, deregulation and privatization have been directed mainly against the social, economic and political rights of workers to maximize the extraction of surplus value from their labor-power. The backward, semicolonial and semifeudal countries were subjected to trade and investment liberalization which allowed foreign monopoly companies to carry out unmitigated plunder of natural resources resulting in gross destruction of the environment, and exploitation of labor through repression of wages and suppression of union rights.

Filipino workers have been subjected to relentless neoliberal attacks since the late 1980s. The gap between wages and the cost of living of workers in the Philippines have constantly widened. Direct and indirect attacks against unions have impaired

the ability of workers to collectively bargain and demand higher wages, further made worse by chronic mass unemployment.

Labor laws were amended to pave the way for neoliberal attacks, including the regionalization of wages, the “floorwage” and “two-tier” wage systems, and other schemes that sought to pull down wages. These laws also allowed capitalists to employ various forms of flexible labor, including labor contractualization, compressed work week, outsourcing, and other schemes. These subject workers to prolonged hours of work, unpaid overtime, and other worse working conditions.

As a result, the standards of living of workers have constantly gone down, especially with the sharp and relentless increase in the prices of food, fuel, and other basic necessities, especially over the past two years under the Marcos regime. Workers and their families are suffering from quantitatively and qualitatively lower levels in terms of their living conditions, education of their children, food and nutrition, health care, and access to public utilities and services. Filipino workers and their families have no money savings and are deep in debt.

The conditions of workers and the rest of the Filipino people are rapidly deteriorating under the Marcos puppet and fascist regime, which has been aggressively pursuing policies that favor foreign economic and military interests. Marcos has turned a deaf ear on the clamor of workers for wage increases. This is in line with his regime’s policy of cheap labor as a key measure in his anti-

national thrust of attracting foreign investors. Heeding the demand of foreign capitalist chambers, the Marcos regime is seeking to amend the 1987 constitution to reinforce its neoliberal policies that will further subject Filipino workers to greater oppression and exploitation.

Marcos' political repression drive against unions has intensified as labor organizers are subjected to surveillance, harassments, arrests, abductions and extrajudicial killings perpetrated by military and police agents. The Marcos regime is using the so-called Anti-Terrorism Law to carry out its state terrorist attacks against workers and other democratic sectors.

Serving the geopolitical ends of his US imperialist masters, Marcos has allowed US military forces to increase their presence and strengthen their foothold on the country. The US government is using the Philippines, through their EDCA military bases, as a springboard for saber-rattling and war provocations against its rising imperialist rival China. It has been deploying thousands of US troops, jet fighters, aircraft carriers, missile systems, and other weapons and war matériel in the Philippines, to the detriment of Philippine sovereignty and security.

In the face of worsening forms of exploitation and economic conditions, heightened political repression and outright subservience of the Marcos regime to US imperialism, the working class movement in the Philippines must stand more firmly at the forefront of the Filipino

people's struggle for national and social liberation.

Filipino workers must exert all efforts to get organized and build their unions and all other types of mass organizations (with patriotic and democratic political, cultural and other causes) in their factories and communities. They must be roused, organized and mobilized to fight for just wages corresponding to the cost of production of their labor-power. Amid the sharp economic downturn, workers stand on just ground in demanding a renegotiation of their collective bargaining agreements. They must demand a minimum daily wage of around ₱1,200 corresponding to the costs for decent living of a family of five.

They must resist all forms of attacks against their economic and political rights.

At the same time, they must link their economic struggles with the urgent social and political issues confronting the Filipino people. The Filipino people relies mainly on the strength of the working class in their fight against Marcos' "chacha" scheme and the rising threat against the country's sovereignty and security as a result of US imperialism's war provocations. Workers must actively raise their voices and put forward the sharpest analysis and criticism of key issues from a national democratic perspective, and lead mass actions to manifest the workers collective stand on the outstanding issues confronting the Filipino workers and people, and peoples around the world.

On this occasion of May One, let us look back at the history of the workers' struggles around the world, from the Paris Commune of 1871 through more than a century of fighting imperialism across the globe. Let us also look back at the rich history of the struggle of Filipino workers, from their active role in the anti-colonial revolution, waging to American colonialism, carrying out guerrilla warfare against Japanese occupation, fighting martial law and the Marcos dictatorship, mounting the strike movement during the early 1980s and in the resistance to neoliberal policies over the past four decades.

Through more than 150 years, the working class has achieved great victories, starting with the 1917 October Revolution in Russia which opened a new era of socialist revolution around the world. Through the next seven decades, workers and peasants led by the revolutionary proletariat guided by Marxism-Leninism, made big strides in anti-colonial, anti-imperialist, and socialist revolutionary victories in China, Korea, Vietnam, Cuba, countries in Eastern Europe up to East Germany and other parts of the world.

Countries that were under a workers' state, primarily the Soviet Union and China, made unprecedented democratic and liberative accomplishments, as society's productive forces were placed under the control of the proletarian state and made to serve the interests of workers, peasants and other toiling people. Socialist revolution and construction swept one fourth of the entire world and opened a new era of

economic progress, social equality, and peace—the first such period in the history of humankind.

These victories for the working class, however, were destroyed by modern revisionist betrayals of socialism in the Soviet Union starting 1956 and in China from 1977, leading to the restoration of capitalism. Since then, we have seen the return of backward economic conditions, exploitation and oppression, and the renewed suffering of hundreds of millions of people. Productive forces—from large industries to land—were reverted to private ownership, and employed to make profits for the bourgeoisie. The grave socioeconomic conditions and political repression suffered by millions of workers and peasants under restored capitalism, underscore the necessity of waging revolutionary class struggle, to direct the course of history back to that of socialist progress and freedom.

The stark conditions of capitalist exploitation and imperialist oppression around the world point to the necessity and continuing viability of waging new democratic and socialist revolutions. The revolutionary proletariat in all countries around the world must vigorously study and promote Marxism-Leninism-Maoism, and apply this on their concrete conditions, with the aim of serving as guide for revolutionary action.

On this May One, the Communist Party of the Philippines reaffirms its determination to lead the Filipino working class and people in waging the national democratic revolution to put an end to the basic ills of imperialism, feudalism and

bureaucrat capitalism, by waging protracted people's war along the strategic line of encircling the cities from the countryside.

The Party calls on all workers to rise and fight to defend their rights, and stand at the head of the struggle for national democracy and socialism.

[Pilipino Translation]

Mga manggagawa sa unahan ng rebolusyon sa 135 taon ng Mayo Uno

Mayo 1, 2024

Communist Party of the Philippines

Ipinararating ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP), ang abanteng destakamento ng proletaryadong Pilipino, ang rebolusyonaryong pakikiisa nito sa mga manggagawa sa buong mundo sa okasyon ng Pandaigdigang Araw ng Manggagawa. Ginawa ang deklarasyon ng Mayo 1 sa Paris, 135 taon na ang nakalilipas, bilang paggunita sa pag-aaklas noong Mayo 1, 1896 ng mga manggagawa sa plasa ng Haymart, sa Chicago, USA, para sa walong-oras na araw ng trabaho, na marahas na binuwag ng mga pwersa ng pulis.

Mahigit isang siglo mula noon, ang mga manggagawa sa buong mundo, kasama ang iba pang mga uri at sektor ng anakpawis, ay patuloy na nakipaglaban para sa kanilang mga karapatan at hangarin, sa gitna ng hindi mabatang mga kundisyong dulot ng wala pang kapantay na krisis ng pandaigdigang kapitalistang sistema. Nais

nilang magrebolusyon at ibalik ang kasaysayan sa landas ng sosyalismo.

Sa harap ng talamak na krisis ng kawalan ng trabaho, patuloy na hinihila ang sahod ng mga manggagawa na mas mababa sa pang-araw-araw na gastos sa pamumuhay. Isinasadlak sila sa mas masahol pang mga anyo ng pang-aabuso at pang-aapi, samantalang ang gahaman-sa-tubong mga oligarko sa pinansya at mga monopolyo kapitalista ay nag-uunahan sa pagkamal ng mas malaki pang yaman.

Sa mahigit na apat na dekada, winasak ng mga pang-ekonomyang patakarang neoliberal na liberalisasyon, deregulasyon at pribatisasyon ang panlipunan, pang-ekonomya at pampulitikang mga karapatan ng mga manggagawa, upang sagarin ang pagkamkam ng labis na halaga mula sa kanilang lakas-paggawa. Ipinataw sa mga atrasado, malakolonyal at malapyudal na mga bansa ang liberalisasyon ng kalakalan at pamumuhunan upang bigyang-daan ang walang-habas na pandarambong ng mga dayuhang monopolyong kumpanya sa likas na yaman na nagresulta sa labis na pagwasak sa kapaligiran, at ang walang-rendang pagsasamantala sa paggawa sa pamamagitan ng pagpako sa sahod at pagsupil sa mga karapatan sa pag-uunyon.

Biktima ang mga manggagawang Pilipino ng todo-todong neoliberal na pag-atake mula pa noong huling bahagi ng dekada 1980. Patuloy na lumalaki ang agwat sa pagitan ng sahod at ng gastos sa pamumuhay ng mga manggagawa sa Pilipinas. Ang tuwiran at di-tuwirang pag-atake

laban sa mga unyon ay puminsala sa kakayahan ng mga manggagawa na makipagtawaran at humingi ng mas mataas na sahod, na lalo pang pinalala ng pamalagiang malawakang kawalan ng trabaho.

Binago ang mga batas sa paggawa upang bigyang-daun ang mga pag-atakeng neoliberal, kabilang ang “regionalization” ng sahod, ang “floorwage” at “two-tier” na mga sistemang pasahod, at iba pang mga iskema para hilahin pababa ang sahod. Pinapayagan din ng mga batas na ito ang mga kapitalista na gumamit ng iba’t ibang anyo ng “flexible labor”, kabilang ang kontraktwalisasyon sa paggawa, “compressed work week,” “outsourcing,” at iba pa. Pinahahaba nito ang oras ng pagtatrabaho ng mga manggagawa, pinag-oobertaym na walang karampatang kabayaran, at iba pang mas masahol na kundisyon sa pagtatrabaho.

Bunga nito, patuloy na sumasadsad ang mga pamantayan sa pamumuhay ng mga manggagawa, lalo na sa harap ng matarik at walang tigil na pagtaas sa presyo ng pagkain, langis, at iba pang pangunahing pangangailangan, lalo na sa nakalipas na dalawang taon sa ilalim ng rehimeng Marcos. Sa kantidad at kalidad, dumaranas ang mga manggagawa at ang kanilang mga pamilya ng mas mababang antas ng pamumuhay, sa usapin ng edukasyon ng kanilang mga anak, pagkain at nutrisyon, pangangalagang pangkalusugan, at akses sa mga pampublikong mga yutiliti at serbisyo. Walang impok at lubog sa utang ang

mga manggagawang Pilipino at ang kanilang mga pamilya.

Ang kalagayan ng mga manggagawa at sambayanang Pilipino ay mabilis na lumalala sa ilalim ng papet at pasistang rehimen ni Marcos, na agresibong itinutulak ang mga patakarang pabor sa mga dayuhang interes sa ekonomya at militar. Nagtetengang-kawali si Marcos sa sigaw ng mga manggagawa para sa umento sa sahod. Alinsunod ito sa patakaran ng kanyang rehimen para sa murang lakas-paggawa bilang isang susing bahagi sa kanyang anti-nasyunal na layuning akitin ang mga dayuhang mamumuhunan. Bilang pagtugon sa hinihingi ng mga dayuhang kapitalista, abala ngayon ang rehimeng Marcos na baguhin ang konstitusyon ng 1987 upang sementuhin ang mga patakarang neoliberal na higit na magpapatindi ng paniniil at pagsasamantala sa mga manggagawang Pilipino.

Lalong tumitindi ang pampulitikang panunupil ni Marcos laban sa mga unyon, kung saan ang mga organisador ng mga manggagawa ay target ng mga ahente ng militar sa paniniktik, pang-aatake, pang-aaresto, pagdukot at ekstrahudisyal na pamamaslang. Ginagamit ng rehimeng Marcos ang tinaguriang Anti-Terrorism Law sa teroristang mga pag-atake ng estado laban sa mga manggagawa at iba pang demokratikong sektor.

Sa paglilingkod ni Marcos sa mga layuning heyopolitikal ng kanyang imperyalistang among US, pinayagan niya ang mga pwersang militar ng US na dagdagan ang kanilang presensya at palakasin ang pagtrensera sa bansa. Ginagamit ng

gubyerno ng US ang Pilipinas, sa pamamagitan ng kanilang mga baseng militar sa ilalim ng EDCA, para sa pagpapakitang-gilas at pang-uupat ng digma laban sa lumalakas na imperyalistang karibal nitong China. Ipinapakat sa Pilipinas ang libu-libong tropang Amerikano, mga jet fighter, aircraft carrier, mga missile system, at iba pang mga armas at kagamitang pandigma, sa kapinsalaan ng kasarinlan at kaligtasan ng Pilipinas.

Sa harap ng lumalalang mga anyo ng pagsasamantala at paglubha ng kalagayang pang-ekonomya, tumitinding pampulitikang panunupil at lubos na paninikluhod ng rehimeng Marcos sa imperyalismong US, ang kilusang manggagawa sa Pilipinas ay dapat na tumayo nang mas matatag sa unahan ng pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansa at panlipunang pagpapalaya.

Dapat ubos-kayang sikapin ng mga manggagawang Pilipino na mag-organisa at bumuo ng kanilang mga unyon at lahat ng iba pang tipo ng mga organisasyong masa (na may pampulitika, pangkultura, o iba pang layuning demokratiko at makabayan) sa kanilang mga pabrika at komunidad. Ang mga manggagawa ay dapat pukawin, organisahin at pakilusin upang ipaglaban ang makatarungang sahod na katumbas ng gastos sa produksyon ng kanilang lakas-paggawa. Sa gitna ng pagbulusok ng ekonomya, lubos na makatwiran para sa mga manggagawa na hingin na muling buksan ang negosasyon para sa kanilang mga collective bargaining agreement (CBA). Dapat ipaglaban ang minimum na arawang

sahod na humigit-kumulang ₱1,200 na katumbas ng gastusin para sa disenteng pamumuhay ng lima-kataong pamilya. Dapat nilang tutulan ang lahat ng anyo ng pag-atake laban sa kanilang mga karapatan sa ekonomya at pulitika.

Kasabay nito, dapat nilang ikawing ang kanilang mga pakikibakang pang-ekonomya sa napapanahong mga isyung panlipunan at pampulitika na kinakaharap ng sambayanang Pilipino. Ang lakas ng uring manggagawa ang pangunahing inaasahan ng sambayanang Pilipino sa kanilang paglaban sa pakanang “chacha” ni Marcos at sa lumalaking banta sa kasarinlan at kaligtasan ng bansa bunga ng pang-uudyok ng gera ng imperyalismong US. Dapat palakasin ng mga manggagawa ang kanilang tinig at iabante ang pinakamatalas na pambansa-demokratikong pagsusuri at kritisismo, at manguna sa mga pagkilos ng masa upang ipamalas ang kolektibong paninindigan ng mga manggagawa sa mga tampok na isyung kinakaharap ng mga manggagawa at mamamayang Pilipino, at ng mga mamamayan sa buong daigdig.

Sa okasyong ito ng Mayo Uno, balikan natin ang kasaysayan ng mga pakikibaka ng manggagawa sa buong mundo, mula sa Paris Commune noong 1871 hanggang sa mahigit isang siglo nang pakikipaglaban sa imperyalismo sa buong mundo. Magbalik-tanaw din tayo sa mayamang kasaysayan ng pakikibaka ng mga manggagawang Pilipino, mula sa aktibong paglahok sa rebolusyong anti-kolonyal, paglaban sa kolonyalismong Amerikano, pagsulong ng

pakikidigmang gerilya laban sa pananakop ng Japan, paglaban at pagbasag sa batas militar ng diktadurang Marcos, pagsulong ng kilusang welga noong dekada 1980 at mga paglaban sa mga patakarang neoliberal sa nagdaang apat na dekada.

Sa loob ng mahigit 150 taon, nakamit ng uring manggagawa ang malalaking tagumpay, simula sa Rebolusyong Oktubre noong 1917 sa Russia na nagbukas ng isang bagong panahon ng sosyalistang rebolusyon sa buong mundo. Sa sumunod na pitong dekada, sa pangunguna ng rebolusyonaryong proletaryadong ginagabayan ng Marxismo-Leninismo, nagkamit ang mga manggagawa at magsasaka ng malalaking tagumpay sa mga rebolusyong anti-kolonyal, anti-imperyalista, at sosyalista sa China, Korea, Vietnam, Cuba, mga bansa sa Silangang Europa hanggang sa East Germany at iba pang bahagi ng mundo.

Nagkamit ng walang kapantay na demokratiko at mapagpalayang tagumpay ang mga bansang ito, pangunahin ang Soviet Union at China, dahil ang mga pwera sa produksyon ng lipunan ay inilagay sa kontrol ng proletaryong estado at ginamit para maglingkod sa interes ng mga manggagawa, magsasaka at iba pang anakpawis. Sinakop ng sosyalistang rebolusyon at konstruksyon ang sangkapat ng buong daigdig at nagbukas ng isang bagong panahon ng pagsulong sa ekonomya, panlipunang pagkakapantay-pantay, at kapayapaan-ang unang gayong panahon sa kasaysayan ng sangkatauhan.

Gayunman, ang mga tagumpay na ito ng uring manggagawa ay winasak ng modernong rebisyunistang pagkakanulo sa sosyalismo sa Unyong Sobyet simula noong 1956 at sa China mula noong 1977, na humantong sa pagpapanumbalik ng kapitalismo. Mula noon, nakita natin ang muling pag-iral ng atrasadong kalagayan sa ekonomya, pag-abuso at pang-aapi, at ang muling pagdurusa ng daan-daang milyong mamamayan. Ang mga pwera sa produksyon-mula sa malalaking industriya hanggang sa lupa-ay ibinalik sa pribadong pagmamay-ari, at ginamit ng burgesya upang magkamal ng tubo. Ang malulubhang kalagayang sosyo-ekonomiko at pampulitikang panunupil na dinaranas ngayon ng milyon-milyong manggagawa at magsasaka dahil sa panunumbalik ng kapitalismo, ay nagdidiin sa pangangailangang magsagawa ng rebolusyonaryong pakikibaka sa uri, upang muling ibalik ang takbo ng kasaysayan sa landas ng sosyalistang pagsulong at kalayaan.

Ang matingskad na kalagayan ng kapitalistang pagsasamantala at imperyalistang panlulupig sa buong mundo ay nagdidiin sa pangangailangan at kawastuhan ng pagsusulong ng mga rebolusyong bagong demokratikong at sosyalista. Dapat masugid na pag-aralan at itaguyod ng rebolusyonaryong proletaryado sa lahat ng mga bansa ang Marxismo-Leninismo-Maoismo, at ilapat ito sa kani-kanilang konkretong kalagayan, na may layuning magsilbing gabay para sa rebolusyonaryong pagkilos.

Sa araw na ito ng Mayo Uno, muling pinagtitibay ng Partido Komunista ng Pilipinas ang determinasyon nitong pamunuan ang uring manggagawa at sambayanang Pilipino sa pagsulong ng pambansa-demokratikong rebolusyon upang wakasan ang saligang mga suliranin ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo, sa pamamagitan ng pagsulong ng matagalang digmang bayan alinsunod sa estratehikong linya ng pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan.

Nananawagan ang Partido sa lahat ng manggagawa na bumangon at lumaban upang ipagtanggol ang kanilang mga karapatan, at tumayo sa unahan ng pakikibaka para sa pambansang demokrasya at sosyalismo.

Balikatan exercises trample on Philippine sovereignty and security

Mayo 10, 2024

Marco L. Valbuena, Chief Information Officer Communist Party of the Philippines

In collusion with the Marcos regime and its armed forces, the US government and military showed utter contempt for Philippine sovereignty and security when it used the country as a launching pad for its inordinate display of firepower to serve its obsession with provoking a war with its imperialist rival China.

The large-scale Balikatan war exercises conducted on Philippine land and territorial waters only

served to further raise the temperature of military conflict in Asia, particularly in the South China Sea.

The Party and the Filipino people condemn the Marcos regime for allowing the US and its allies to use the country's territorial waters for war maneuvers. Conducting these so-called "freedom of navigation operations" from Philippine waters further pushes the country into the vortex of growing conflict, and increases the danger of being dragged into an inter-imperialist war.

We must condemn the US and Philippine armed forces for using the shores of Rizal town in Palawan to fire several rockets from US HIMARS missile launchers into the waters of the South China Sea, purportedly against an intruding force, with a clear allusion against China.

The Party likewise denounces the US and Philippine military for mounting their howitzers and other weapons at the sand dunes of Laoag to turn the northern coasts of the Philippines into a firing range where a "made in China" ship of an "imaginary enemy" was used as target for artillery and aerial bombs. The live-fire exercises, billed as the "climax" of the Balikatan war games, are clearly aimed at antagonizing and provoking China, raising tensions, and hindering diplomatic and peaceful efforts to resolve disputes.

The Party condemns the US military for flying low its jet fighters, which not only violated the country's sovereign airspace, but also caused

panic and trauma among residents in the northern towns and provinces of the Philippines.

The Party condemns the Balikatan war games for disrupting the livelihood of tens of thousands of people, especially fisherfolk along Palawan and the western coastal provinces of Luzon, who were driven away from their fishing grounds by the AFP's enforcements of a "no sail" fishing ban, leaving them without income for several weeks. The Balikatan war games also saw a total disregard for the environment with rockets being fired, bombs being exploded and US warships dumping its toxic waste on Philippine waters.

The Balikatan war exercises were conducted alongside a psywar campaign by the US and the AFP to varnish and glorify the image of the brutal US war machine. The US is using the strategy of shock and awe to manipulate the mindset of the Filipino people. Local news reports are being shaped by US narratives, and carry the language and phraseologies promoted by the US government and echoed by defense and military officials of the Marcos government. Not a few Filipino journalists, academics and opinion makers—consciously or unconsciously, well-meaning or not—are promoting US-fueled Sinophobia among Filipinos. On various platforms, US imperialism is being depicted as a "big brother" and "defender." Attention is being drawn away from the fact that across the world, the US is being condemned for its direct culpability in the genocide being carried out by Israel against the

Palestinian people, or in prolonging the war in Ukraine by pouring weapons into its proxy.

This year's Balikatan exercises by the US military, the largest to date, show the rising tempo of US military intervention in Asia, along with its "first island chain" geopolitical strategy to contain or prevent the expansion of China's economic and military power. We are in the latest phase of the US "pivot to Asia" which it declared in 2011, in order to secure and expand its economic interests. Since then, the US has heightened its military presence from Japan to Australia, as well as in Pacific countries. In line with its strategy, the US has strengthened its military presence in the Philippines by increasing the number of military bases, aka EDCA sites, across the Philippines. Behind the veil of non-stop military "exercises," the US military continues to maintain a permanent presence in the Philippines, strengthening its military foothold in the country.

China has become increasingly antagonistic and aggressive in countering growing US military presence, saber-rattling and war provocations. It has so far refused to cross the red line of armed confrontation with either the US or the Philippine military by using so-called "gray tactics," but has aggrieved the Filipino people by denying Filipino fishermen access from their traditional and shared fishing grounds in the Scarborough Shoal. It has also water-bombed Philippine Coast Guard and civilian vessels, claiming their "supply missions" were violating its "gentleman's agreement" with the Duterte and Marcos regimes.

Heightened US military presence and intensified intervention in the South China Sea, in collusion with the AFP, must be vigorously denounced because these impede diplomatic, non-antagonistic and peaceful means of settling disputes in the South China Sea. In order to pursue non-military solutions to these disputes, we must also oppose the steady and large presence of Chinese military and paramilitary vessels in the South China Sea, especially those within the exclusive economic zone and extended continental shelf of the Philippines.

The Marcos regime's alignment and subservience to the war-obsessed US imperialists further tramples on Philippine sovereignty and threatens the country's security. The puppet Marcos proves that an independent foreign policy cannot be realized under the current semicolonial and semifeudal system, and the class rule of big bourgeois compradors and big landlords.

Amid intensifying US war preparations and provocations and rising dangers of the Philippines being dragged into an inter-imperialist war, the Party calls on the Filipino people to stand united and fight for genuine national freedom. Only by liberating the Philippines from the clutches of US imperialism can the Filipino people have the power to shape its own history and create a society that is prosperous and just.

[Pilipino Translation]

Niyurakan ng Balikatan exercises ang soberanya at seguridad ng Pilipinas

Mayo 10, 2024

**Marco L. Valbuena, Chief Information Officer
Communist Party of the Philippines**

Sa pakikipagsabwatan sa rehimeng Marcos at armadong mga pwera nito, nagpamalas ng labis na paghamak ang gubyerno at militar ng US sa soberanya at seguridad ng Pilipinas nang ginamit nito ang bansa para labis-labis na magpakitang gilas ng lakas-pamutok para ipagsilbi sa kahibangan nitong mang-udyok ng gera sa imperyalistang karibal nitong China.

Ang malakihang Balikatan war exercises na isinagawa sa kalupaan at teritoryong pantubig ng Pilipinas ay nagsilbi lamang sa ibayong pagpapainit sa tunggaliang militar sa Asia, partikular sa South China Sea.

Kinukundena ng Partido at sambayanang Pilipino ang rehimeng Marcos sa pagpapahintulot nito sa US at mga alyado nito na gamitin ang teritoryong pandagat ng bansa para sa mga maniobrang panggera. Ang pagsasagawa ng tinatawag nitong mga “freedom of navigation operations” o “operasyon para sa malayang paglalayag” buhat sa katubigan ng Pilipinas ay higit na nagtutulak sa bansa sa alimpuyo ng lumalaking tunggalian, at nagpapalaki sa panganib na makaladkad sa isang inter-imperyalistang gera.

Dapat batikusin natin ang armadong mga pwera ng US at Pilipinas sa paggamit sa mga baybayin ng bayan ng Rizal sa Palawan para magpasabog ng ilang rocket mula sa mga HIMARS missile launcher ng US patungo sa katubigan ng South China Sea, diumano'y pagsasanay sa pagkontra sa nanghihimasok na pwera, na may malinaw na pagpapahiwatig laban sa China.

Tinutuligsa rin ng Partido ang militar ng US at Pilipinas sa pagpapakat ng kanilang mga howitzer at iba pang armas sa sand dunes ng Laoag para gawing "firing range" ang hilagang baybayin ng Pilipinas kung saan isang "gawang China" na barko ng isang "kunwaring kalaban" ang ginamit bilang target ng panganganyon at mga aerial bomb. Ang live-fire exercises, na umano'y "rurok" ng Balikatan war games, ay malinaw na nagsilbi para kantihin at udyukin ang China, pataasin ang tensyon, at hadlangan ang mga diplomatiko at mapayapang pagsisikap na resolbahin ang mga sigalot.

Kinukundena ng Partido ang militar ng US sa mababang pagpapalipad ng kanilang mga jet fighter, na hindi lamang lumabag sa soberanya ng teritoryong panghimpapawid ng bansa, kundi nagdulot rin ng takot at troma sa mga residente ng hilagang mga bayan at prubinsya ng Pilipinas.

Kinukundena ng Partido ang Balikatan war games sa panggugulo sa kabuhayan ng libu-libong mamamayan, laluna ang mga mangingisda sa mga baybayin ng Palawan at kanlurang mga prubinsya ng Luzon, na napalayas sa kanilang lugar pangisdaan nang nagpataw ang AFP ng

patakarang “no sail” na nagbawal sa pangingsda, dahilan na ilang linggo silang walang kita. Ang Balikatan war games ay nagpamalas rin ng ganap na pagbalewala sa kalikasan sa pagpapaputok nito ng mga rocket, pagpapasabog ng mga bomba at pagtatambak ng nakalalasang basura ng mga barkong pandigma ng US sa katubigan ng Pilipinas.

Inilunsad ang Balikatan war exercises kasabay ng isang kampanyang saywar ng US at ng AFP para pakintabin at pagandahin ang imahe ng brutal na makinarya sa digma ng US. Ginagamit ng US ang estratehiya ng golpe de gulat para manipulahin ang kaisipan ng mamamayang Pilipino. Hinuhugisan ng mga naratibo ng US ang lokal na mga balita, na gumagamit ng wika at mga terminong gawa ng gubyerno ng US at inuulit-ulit ng mga upisyal miliar at pandepensa ng gubyernong Marcos. Hindi iilang Pilipinong mamamahayag, akademiko at tagapaglikha ng opinyon-mulat man o hindi, mabuti man o hindi ang intensyon-ay nagpapakalat sa mga Pilipino ng sinulsulan-ng-US na Sinophobia. Sa maraming plataporma, inilalarawan ang imperyalistang US bilang “big brother” at “tagapagtanggol.” Tinatabunan ang katotohanan na sa buong mundo, kinukundena ang US sa tuwirang pananagutan nito sa henosidyo ng Israel laban sa mamamayang Palestino, o sa pagpapatagal ng gera sa Ukraine sa pagbubuhos nito ng mga armas sa kanyang tau-tauhan.

Ang Balikatan exercises ngayong taon ng militar ng US, pinakamalaki sa ngayon, ay nagpapakita

ng bumibilis na tyempo ng panghihimasok militar ng US sa Asia, ayon sa estratehiyang heyopolitikal nitong tinaguriang “first island chain” para pigilan ang pagpapalawak ng kapangyarihan ng China sa ekonomya at militar. Nasa pinakabagong yugto tayo ngayon ng “pihit sa Asia” ng US na idineklara nito noong 2011, para pangalagaan at palawakin ang pang-ekonomyang interes nito. Simula noon, pinaigting ng US ang presensyang militar nito sa Japan hanggang Australia, gayundin sa mga bansa sa Pacific. Alinsunod sa estratehiya nito, pinalakas ng US ang presensyang militar sa Pilipinas sa pagdaragdag ng mga base militar, tinatawag na EDCA sites, sa iba’t ibang bahagi ng Pilipinas. Sa tabing ng walang-tigil na “ehersisyong” militar, patuloy na pinananatili ng militar ng US ang pangmatagalang presensya sa Pilipinas, na nagpapalakas sa kontrol ng militar sa bansa.

Lalong nagiging antagonistiko at agresibo ang China sa pagkontra sa tumitinding presensyang militar, pang-uupat at pang-uudyok ng gera ng US. Sa ngayon, naiiwasan pa nitong tumawid sa pulang linya ng armadong pakikipagsalpuhan sa US man o sa militar ng Pilipinas, sa paggamit ng tinatawag nitong “gray tactics,” ngunit nakaaagrabyado sa mamamayang Pilipino sa pagbabawal nitong makapasok ang mga mamamalakayang Pilipino sa kanilang tradisyunal at komun na pangisdaan sa Scarborough Shoal. Binobomba rin nito ng tubig ang Philippine Coast Guard at mga sibilyang sasakyang pandagat sa pagdadahilang nilalabag ng mga “supply mission” ng Pilipinas ang kanilang “gentleman’s

agreement” (usapang lalaki) sa rehimeng Duterte at Marcos.

Dapat mahigpit na tuligsain ang umiigting na presensyang militar at tumitinding interbensyon ng US sa South China Sea, sa pakikipagsabwatan sa AFP, dahil humahadlang ito sa diplomatiko, di antagonistiko at mapayapang mga paraan ng paglutas sa mga sigalot sa South China Sea. Para maitulak ang solusyong hindi militaristiko sa mga tunggaliang ito, dapat din nating tutulan ang tuluy-tuloy at malaking presensyang militar at mga sasakyang pandagat ng mga paramilitar ng China sa South China Sea, laluna iyong nasa loob ng exclusive economic zone at extended continental shelf ng Pilipinas.

Ang pakikihanay at pagsusunud-sunuran ng rehimeng Marcos sa hayok sa gerang imperyalistang US ay higit na yumuyurak sa soberanya ng Pilipinas at nagsasapanganib sa seguridad ng bansa. Pinatutunayan ng tutang si Marcos na ang isang nagsasariling patakarang panlabas ay hindi maisasakatuparan sa ilalim ng kasalukuyang malakolonyal at malapyudal na sistema, at ng makauring paghahari ng malalaking burgesyang kumprador at malalaking panginoong maylupa.

Sa harap ng umiigting na paghahanda para sa gera at pang-uudyok ng US, at lumalaking panganib na makaladkad ang Pilipinas sa isang inter-imperyalistang gera, nananawagan ang Partido sa sambayanang Pilipino na magkaisa at tumindig, at makibaka para sa tunay na pambansang kalayaan. Sa pamamagitan lamang

ng pagpapalaya sa Pilipinas mula sa kuko ng imperyalismong US magkakaroon ng kapangyarihan ang mamamayang Pilipino na pandayin ang sarili nitong kasaysayan at likhain ang isang lipunang maunlad at makatarungan.

Christians for National Liberation Statement on International Labor Day

Mayo 1, 2024

Christians for National Liberation (CNL)

“We are afflicted in every way, but not crushed; perplexed, but not driven to despair; persecuted, but not forsaken; struck down, but not destroyed.”

2 Corinthians 4:8-9

The Christians for National Liberation (CNL), the underground revolutionary political organization of Christians, salutes the world’s working peoples as they struggle against multiple crises including neoliberal attacks on livelihood, nature, and sovereignty, state fascism, wars of aggression, and environmental destruction. We commend the efforts of the proletariat in their fight against imperialism and all forms of reaction. In the Philippines, we celebrate their courage and determination in waging the national democratic revolution with a socialist perspective through protracted people’s war. Workers and other toiling people battle against US imperialism, bureaucrat capitalism, and feudalism.

The worsening crisis of world monopoly capitalism has brought never before suffering on the

proletariat and other oppressed peoples. The inherent contradictions within capitalist and monopoly capitalist systems lead to the destruction of productive forces and the need to conquer and exploit new markets. Especially in the global South, this has meant a race to the bottom for wages, the destruction of trade unions, and greater immiseration for the working class.

The looming threat of the US-China conflict casts a shadow over the Filipino people, who already face worsening economic conditions due to the chronic crisis of the semi-feudal and semi-colonial system. Farmers struggle against land monopolies and encounter armed security forces and goons hired by the landed class. Amid the drought induced by El Niño, the government's utter neglect of farmers' needs leads to widespread water shortages and hunger.

Workers endure exploitation through illegal dismissals and flexible working arrangements to extract super profits from their labor; and repression, including extrajudicial killings. Wages remain low while the prices of basic goods and services soar. Jeepney drivers face challenges from Public Utility Vehicle (PUV) modernization, which threatens their livelihoods.

But these persistent crises, this same monstrous imperialist system—fueling exploitation and oppression—engenders revolutionary resistance led by the proletariat. The inherent contradictions within capitalist and monopoly capitalist systems (social character of production against the private ownership of the means of production) create

conditions and opportunities for workers and other marginalized groups to rise against the status quo. The worsening conditions of exploitation and oppression not only make the armed revolution just and necessary but urgent. Painstaking efforts must be made to recover hard-fought democratic rights and trade unions destroyed by state fascism, neoliberalism, and local reaction.

CNL as an allied member organization of the National Democratic Front of the Philippines, conducts and supports all efforts to bring church people and other middle forces to embrace the cause of the proletariat and their historic mission of defeating capitalism and building socialism.

CNL contributes to strengthening the worker-peasant alliance by influencing the petty bourgeoisie and national bourgeoisie to form a strategic alliance in the revolutionary united front. Members champion workers' rights and promote political work within reactionary institutions. Members stand against US imperialist warmongering and militarization advocate for the lives of the Filipino people, and organize in support of the liberation struggle. Members stand against China's aggression in the West Philippine Sea.

In the words of the great proletarian revolutionary leader Prof. Jose Maria Sison, "In the continuing era of modern imperialism and proletarian revolution, the role of the proletariat is to turn imperialist wars to revolutionary civil wars and build socialism cannot be underestimated and

should be upheld and carried out by the broad masses of the exploited and oppressed peoples. The upsurge of anti-imperialist and democratic mass struggles and the perseverance in people's wars for national and social liberation are the prelude to the resurgence of the world proletarian-socialist revolution. In this decade and the next decade, the proletariat and its revolutionary forces must work and fight for this resurgence."

As we reflect on International Labor Day, the revolutionary determination of the Filipino working class remains strong. Fight until total victory!

Long live the Communist Party of the Philippines-New People's Army! Long live the National Democratic Front of the Philippines! Long live the Christians for National Liberation! Long live the National Democratic Revolution with Socialist Perspective! Long live the proletariat and the workers movement!

Manggagawang Pilipino, isadiwa ang Pandaigdigang Araw Ng Paggawa! Pamunuan ang pakikibaka ng bayan para sa pambansang demokrasya na may sosyalistang perspektiba!

Mayo 1, 2024

**Fortunato Magtanggol, Spokesperson
Revolutionary Council of Trade Unions-
Southern Tagalog**

Taas-kamao at rebolusyonyong pagbati ang ipinaaabot ng Revolutionary Council of Trade Unions-ST (RCTU-NDFP-ST), sa lahat ng uring manggagawa sa daigdig para sa pagdiriwang ng Pandaigdigang Araw ng Paggawa.

Taong 1856, sinimulan ng mga manggagawa sa bansang Australia na sinundan ng mga manggagawang Amerikano noong 1886 ang taunang pagkilos sa Mayo Uno para sa panawagan na walong oras na trabaho. Marahas na binuwag ng mga pulis ang mga nakatipong manggagawa sa Haymarket Square, Chicago, US.

Noong 1889, idineklara ng Kongreso ng Unang Internasyunal ang Mayo Uno bilang Pandaigdigang Araw ng Paggawa upang gunitain ang marahas na pagbuwag sa pagkilos ng manggagawa sa Haymarket Square, Chicago. Mula noon, naging napakahalagang araw ang Mayo Uno para sa mga manggagawa sa buong daigdig na ginugunita taun-taon sa pamamagitan ng malalaking kilos-protesta at parada ng iba't ibang unyon sa paggawa kasama ang larawan ng mga dakilang komunistang gurong sina Karl Marx, Friedrich Engels, Vladimir Lenin, Joseph Stalin at Mao Zedong.

Sa Pilipinas, inilunsad ang kauna-unahang pagkilos sa Mayo Uno noong 1903 sa pangunguna ng Union Obrera Democratica (UOD) na dinaluhan ng mahigit 100,000 manggagawa. Bitbit na panawagan ng mga manggagawang Pilipino ang makataong kondisyon sa paggawa, at ang islogang "Kamatayan sa Imperyalismong Amerikano!"

Sa kasalukuyan, nasasaksihan at nararanasan sa buong mundo ang tuluy-tuloy na pagbulusok at pagkabulok ng sistemang kapitalista. Lalong sumasahol ang krisis ng labis na produksyon dahil sa walang kapantay na pagkaganid sa dambuhalang tubo ng mga kapitalista. Sa kabilang dulo, lalong nababaon sa kahirapan, matinding pagsasamantala at pang-aapi ang uring manggagawa, at iba pang inaaping uri. Sinasalanta ang mga ito ng walang awat na pagsirit ng presyo ng mga bilingin at kawalan ng maayos na serbisyong panlipunan habang pigang-piga ang lakas paggawa ng mga manggagawa kapalit ang gamumong sahod.

Bunga ng krisis sa sistemang kapitalista, tumitindi ang kontradiksyon na posibleng muling humantong sa pagsiklab ng mas mapangwasak na inter-imperyalistang digmaan na pinangungunahan ng imperyalistang US. Walang pakundangan itong nang-uupat ng gera laban sa Tsina sa mga bansang nasa Asya Pasipiko tulad ng Taiwan at Pilipinas, sa kabila ng inaaning malawak na protesta at paglaban ng mamamayan sa ibat-ibang panig ng mundo sa henosidyong proxy war ng Israel-Gaza at Ukraine-Russia.

Sa Pilipinas, ibayong nagpapakatuta ang rehimeng Marcos II sa imperyalistang US at hinahayaang isubo sa imperyalistang gera ang bansa na taliwas sa panawagan at interes ng mamamayan na lutasin ang sigalot sa WPS sa mapayapang paraan. Sa nilulutong imperyalistang gera walang ibang makikinabang kundi ang among imperyalistang US, at tanging kapinsalaan lamang sa

sambayanang Pilipino. Gamit ang pondo at rekurso ng bayan, ibinukas nang todo ng rehimen ang bansa para gawing base militar ng US sa Asya Pasipiko. Pinapasok sa mga kampo-militar ang libu-libong sundalong Kano, ginawang imbakan ng mga kagamitang pandigma at lunsaran ng mga wargames at hinayaang galugarin ang teritoryo ng bansa. Nito lamang Abril 22, sinimulan na ang balikatan exercises na pinakamalaki sa kasaysayan. Lahat ng ito ay pang-uupat sa Tsina para unang bumunot ng baril ang huli, pasiklabin ang gera, bigyan katwiran ang panghihimasok ng US sa tabing ng “tulong-depensa” alinsunod sa Mutual Defense Treaty.

Habang todo sa pang-uupat ng gera ang US, lalo naman nagiging agresibo ang Tsina sa pangangamkam sa WPS. Patuloy itong nagtatayo ng mga artipisyal na istruktura, pinarami ang mga sasakyang pandagat at binobomba ng tubig ang mga pwersang Pilipino at mangingingisda upang itaboy sa sariling katubigan ng Pilipinas. Parehong naglalaway na madambong ang mga likas na yaman sa WPS ang imperyalistang US at Tsina.

Sagad sa kabulukan ang dalawang taong panunungkulan ng ilehitimong rehimeng Marcos II. Mula maupo sa pwesto, higit nitong pinatindi at pinalala ang malakolonyal at malapyudal na katangian ng bansa. Masugid nitong itinataguyod ang mga neoliberal na patakaran at lalo pang ibinuyangyang sa dayuhan ang ekonomiya ng bansa upang kitilan ng kabuhayan ang mga manggagawa at alisan ng karapatan na makapamuhay ng disente at may dangal. Sobrang

paghihikahos ang pamumuhay ng mga manggagawa dulot ng kawalan ng kaseguruhan sa trabaho, lumolobong dis-employo, at pagkapako sa mababang pasahod na sinabayan ng walang tigil na pagtaas ng presyo ng mga bilihan.

Nanganganib din na mawalan ng hanapbuhay ang mga tsuper, at maliit na opereytor dahil sa pekeng PUV modernization program. Mas pinaboran din ng rehimen na papasukin ang mga dayuhang minahan at agri-korporasyon na kumakamkam sa mga lupain, at sumisira sa kabundukan habang teyngang kawali sa daing ng mga magsasaka para sa tunay na reporma sa lupa. Mas lalo pang nalantad ang kainutilan ng rehimen dahil sa kawalan ng anumang naging pagtugon para ayudahan at asistehan ang mga naluluging magsasaka dahil sa malalang epekto ng El Niño.

Sa kabila nito, patuloy na iniraratsada ang charter change na nagpapakita ng lubos na katapatan ng rehimen ng Marcos II sa amo nitong imperyalistang US, at mga dayuhang kapitalista. Sa tabing ng economic chacha, ikinukubli pa ng rehimen ang ambisyon nitong palawigin ang kanyang termino habang papasukin ang mga dayuhang mamumuhunan sa mga estratehikong industriya ng walang taning.

Malinaw ang kinakatawang interes ng rehimen ng Marcos II na maka-imperyalista, makadayuhan, anti-manggagawa at anti-mamamayan sa kaibuturan. Bihisan man ang pagbabalat-kayo ay lalo lamang nalalantad ang pagiging sagad-sagaring tuta ng Imperyalismong US. Wala sa

prayoridad ng rehimen ang kapakanan ng bayan at mamamayang Pilipino.

Sa ganitong kalagayan, dapat na paramihin at palakasin ang rebolusyonaryong unyon ng manggagawa upang pangunahang buklurin ang malawak na pagkakaisa ng uring manggagawa at mamamayan. Ipagtanggol ang pambansang soberanya, at kaligtasan ng mamamayang Pilipino laban sa nakaambang sakunang idudulot ng pagiging sunod-sunuran ng rehimens ng US-Marcos II sa US sa pagsusubo nito sa bansa sa gera.

Dapat na palakasin ang panawagan na buwagin ang mga base militar ng US, at ipawalambisa ang mga tagibang na kasunduang militar na nag-uumang sa bansa sa mga gerang kinasasangkutan ng US. Mariing ilantad ang pagwawaldas ng pondo ng bayan sa Balikatan Exercises na naghahasik ng terorismo sa bansa. Palakasin ang panawagan na ilaan ang pondo at rekurso ng bayan sa kapakinabangan ng mamamayang Pilipino.

Dapat na ilinaw sa sambayanang Pilipino na alinman sa imperyalistang US at Tsina ay walang dapat panigan ang mamamayang Pilipino sapagkat pareho silang imperyalista na yumuyurak sa soberanya ng bansa.

Dapat na igiit ng mamamayang Pilipino ang karapatan ng Pilipinas at mga mangingisdang Pilipino sa WPS, lansagin ang mga pasilidad militar ng China at wakasan ang pandarambong nito sa mga rekurso at yamang karagatan ng bansa.

Dapat na itakwil ng mamamayang Pilipino ang pangkating Marcos-Duterte na kapwa sagagsaring tuta ng dayuhan na harap-harapang isinuko ang soberanya at kasarinlan ng bansa sa mga imperyalistang amo. Pareho silang inutil, korap, pahirap at pasista, at kapwa ganid sa kapangyarihan.

Dapat pangunahan ng uring manggagawa at masang anakpawis na hamigin ang malawak na suporta ng mamamayan para sa mga pang-ekonomikong pakikibaka tulad ng tunay na reporma sa lupa, nakabubuhay na sahod, pagwawakas sa kontraktwalisasyon, paglaban sa mga neoliberal na patakaran at mga mapandambong at mapanirang mga proyekto na pumapatay sa kalikasan at kabuhayan ng mamamayan. Dapat na palakasin ang anti-pasistang pakikibaka upang ilantad ang terorismo ng estado, paglabag sa mga karapatang-tao at internasyunal na makataong batas at iugnay ang mga pakikibakang ito sa tulak ng agresibong neoliberalismo.

Dapat na palakasin ang panawagan na seryosohing tupdin ng GRP ang muling pagbubukas ng usapang pangkapayaan.

Dapat na tipunin ang malawak na suporta para sa digmang bayan at demokratikong rebolusyong bayan. Dapat na muling palakasin ang armadong pakikibaka sa pamamagitan ng pagrerekrut mula sa mga manggagawa, mala-manggagawa at maralitang lungsod.

Dapat na patampukin sa masang manggagawa at mamamayan ang kawastuhan ng pagsusulong ng demokratikong rebolusyon bayan na nasa pamumuno ng uring manggagawa upang ibagsak ang Imperyalismo, Pyudalismo at Burukrata Kapitalismo para sa pagkakamit ng tunay na kalayaan, demokrasya at ganap na kasaganaan na may sosyalistang hinaharap.

Mabuhay ang uring manggagawa! Mabuhay ang sambayanang Pilipino! Mabuhay ang RCTU-NDFP! Mabuhay ang CPP-NPA-NDFP!

Muling palakasin ang Rebolusyonaryong Kilusan ng mga Manggagawa! Isulong ang pakikibaka para sa umento sa sahod, karapatan sa pag-uunyon, katiyakan sa trabaho, at karapatang pantao! Wakasan ang paghahari ng imperyalismo, burukrata-kapitalismo, at pyudalismo!

Mayo 1, 2024

Revolutionary Council of Trade Unions (RCTU)

Pinagpupugayan at inaalala natin ngayong araw ang lahat ng mga rebolusyonaryong organisador, lider, at manggagawa para sa kanilang inialay na dugo at pawis sa mahigit isang siglong pakikibaka laban sa kapitalismo at ang mapang-aliping sistemang sahurang. Itinatanghal natin ngayong araw ang maningning at militanteng pakikibaka ng uring manggagawa sa buong daigdig para sa

ating mga demokratikong karapatan at para sa ganap na pagpapalaya hindi lang ng sarili, pero ng lahat nang uring-api!

Maikling Kasaysayan ng Pagdiriwang ng Mayo Uno

Sa araw na ito, higit isangdaang taon na ang nakalipas, unang ipinakita ng uring manggagawa ang lakas ng sama-samang pagkilos upang ipaglaban ang walong oras na arawang paggawa. Mahigit 350,000 manggagawa ang lumahok sa inilunsad na pangkalahatang welga sa iba't ibang siyudad sa Estados Unidos. Sa kabila ng makatuwirang panawagan ng mga manggagawa, tinapatan ito ng pandarahas ng estado. May 3, 1886, pinaputukan ng kapulisan ang mga welgista sa McCormick Harvesting Machine Company sa Chicago na noon ay sentro ng industriya at kilusang paggawa sa Estados Unidos. Dalawa ang namatay habang marami ang sugatan sa insidenteng ito. Ang karahasang ito ay nag-udyok lamang ng mas malalaking protesta at paglaban sa hanay ng mga manggagawa at ng mamamayang sumusuporta sa pakikibaka ng uring api.

Sa kongreso ng Ikalawang Internasyunal noong 1889, itinakda ang Mayo Uno bilang Pandaigdigang Araw ng mga Manggagawa.

Lumaganap ang pagdiriwang ng Mayo Uno sa buong daigdig sa porma ng mga taunang protesta ng uring manggagawa dala ang ating mga panawagan para sa sahod, mga benepisyo, karapatan sa paggawa, karapatan sa pag-uunyon, at laban sa kabuuang makauring pang-aalipin ng

sistemang kapital. Kasabay ng paglaganap ng pagdiriwang ng Mayo Uno ay ang paglaganap din ng mga babasahing Marxista na ibayong nagpatibay sa kilusang paggawa.

Sa Pilipinas, noong 1850s pa lang ay maitatayo na ang mga kapatiran ng mga manggagawa. Ang kauna-unahang pagkilos ng mga manggagawa ay matatala noong 1872 sa San Fernando, Pampanga, na pinangunahan ng Gremios de Impresores. Dala nila ang panawagan laban sa abuso ng kanilang superbisor na Kastila, mas maayos na kalagayan sa paggawa, at mas mataas na sahod. Kasabay ng lumalaganap na mga pag-aalsang pesante noong panahon ng Espanyol sa bansa, nagsimula na rin sa bubot na porma ang kilusang paggawa sa Pilipinas. Uunlad ang mga samahan ng manggagawa tungo sa pagiging mga unyon sa impluwensya ng mga kaganapan sa Europa at Amerika, paglaganap ng Marxismo at iba pang sosyalistang sulatin, at ang pagdadala ng mga ito sa Pilipinas sa pamamagitan ni Isabelo de los Reyes, isang ilustrado.

Maitatayo ang kauna-unahang unyon noong 1901, ang Union Impresores de Filipinas (UIF), sa pamumuno ng mga beterano ng rebolusyong 1896 at impluwensya ng mga ideyang Marxista na dinala ni de los Reyes. Sa sumunod na taon, naitayo ang Union Obrero Democratico (UOD), ang unang pederasyon ng mga unyon ng manggagawa.

Unang ginunita ang Mayo Uno sa Pilipinas noong 1903 sa pangunguna ng UOD. Nagmartsa mula Plaza Moriones sa Tondo patungong Malakanyang

ang mga manggagawa upang igiit ang pambansang kalayaan sa ilalim ng panawagang, "Ibagsak ang Imperyalismong US!"

Sa kasalukuyan, hilahod ang milyun-milyong manggagawa sa ating bansa dahil sa patuloy na pang-aapi at pagsasamantala ng imperyalismo, burukrata-kapitalismo, at pyudalismo. Sa harap ng pananamantala ng monopolyong burgesya at pagbawi nito sa mga makasaysayang tagumpay ng uring manggagawa, hindi tayo kailanman susuko sa masikhay at matiyagang pagkilos para sa rebolusyonaryong adhikain ng ating uri at ng mamamayang Pilipino. Nagdudumilat sa ating harapan ang mga dahilan upang mahigpit na panghawakan ang katumpakan at tagumpay ng ating rebolusyonaryong pakikibaka.

Kalagayang ng mga manggagawa

Nasa yugto ng pagpapanibagong-lakas ang pandaigdigang proletaryong rebolusyon. Malawakang binawi ng monopolyong burgesya sa pamamagitan ng mga patakarang neoliberal ang mga tagumpay ng mga pakikibakang manggagawa. Labis na binarat ang sahod, binawi ang mga benepisyo at serbisyong panlipunan, pinahaba ang walong oras na paggawa sa tabing ng pleksibleng oras ng paggawa, binuwag at pinahina ang mga unyon, welga at mga karapatang unyon kasabay ng pagpapalaganap ng masahol na kontraktwalisasyon at kawalan ng katiyakan sa paggawa.

Nananalasa ang monopolyong kapital kapwa sa industriyalisadong bayan at mga atrasadong

bayan katulad ng Pilipinas. Nais na patuloy na pabilisin ng mga kapitalista ang oras ng produksyon at dominahin ang merkado ng mga labis-labis na mga produkto, kahit pa wala nang kakayanan ang publikong ikonsumo ang mga ito sanhi na patuloy na pagbaba ng halaga ng sahod. Dahil sa tumitinding krisis ng labis na produksyon, sumasahol ang paghawak ng mga imperyalista at kapitalistang bayan sa mga kolonya at neokolonya nito, kagaya ng Pilipinas, upang maging imbakan ng mga labis na produkto at kapital. Binabansot ang ating sariling pambansang industriya, ibinebenta ang lakas paggawa ng mamamayang Pilipino sa napakamurang halaga, at inaalis ang mga demokratikong karapatan ng mga manggagawa.

Sa kabila ng pagsambit ng mabubulaklak na salita, hindi mapagtakpan ni Marcos Jr. ang pagpapakatuta sa imperyalismong US at dayuhang kapital, malalaking burukrata-kapitalista at panginoong maylupa. Sa likod ng kanyang sinasabing proteksyon ng manggagawa, wala naman itong ibinibigay na puwang para sa nakabubuhay na sahod, karapatang mag-organisa at mag-union, at katiyakan sa trabaho. Sa halip, pagbuyangyang sa lokal na ekonomiya ang ginawa ng rehimen upang pasasaan sa dayuhang kapital at lokal na naghaharing-uri ang Pilipinas. Ang katotohanan, karimarimarim ang kinabukasang naghihintay sa manggagawang Pilipino sa ilalim ng rehimeng US-Marcos II.

Sa pagpopostura ni Marcos Jr. bilang maka-manggagawa, naglabas ito ng direktibang i-rebyu

ang halaga ng regional minimum wage kaugnay ng epekto ng implasyon. Walang manggagawang maloloko si Marcos Jr sa kanyang mga buladas. Simula't sapol ang panawagan ng mga manggagawa ay pagbuwag sa mga regional wage boards na simbolo ng lalong pambabarat ng sahod sa labas ng NCR sa kabila ng hindi nag-iibang presyo ng mga bilingin at mas masahol na kalagayan ng serbisyong sosyal sa kanayunan. Sa kasalukuyan, Php 610 ang minimum wage sa NCR, habang Php 361 ang minimum wage sa BARMM na naitala bilang pinakamababa. Lalo pang hinila pababa ang sahod sa pagpapatupad ng two-tiered wage system at ginawang kompetisyon ang pagtaas ng sahod batay sa produktibidad ng mga manggagawa.

Sa dalawang taon ni Marcos Jr sa pwesto, nasa abereyds ng ₱43-₱44 lang ang itinaas ng sahod sa buong bansa. Sa patuloy na pagtaas ng presyo ng mga bilingin, ang totoong halaga o real value ng sahod ng manggagawa ay patuloy lang na bumababa. Ang kasalukuyang Php 610 na minimum wage sa NCR, halimbawa, ay may totoong halaga lang na Php 502 pesos. Sa mismong datos ng gobyerno, ang sahod ng manggagawa ay mas mababa pa sa poverty threshold ng bansa, o iyong pamantayan para masabing hikahos ang iyong pamumuhay.

Nananatiling tikom ang bibig ng rehimeng ito sa pagtataas nang sahod ng manggagawa tungo sa totoong nakabubuhay na sahod sa halagang ₱1200 at pagpapatupad ng pambansang minimum wage. Kung tutuusin, napakaliit ng halagang ₱1200

kumpara sa limpak-limpak na yamang nililikha ng mga manggagawang Pilipino.

Ipinapasa ng malalaking kapitalista sa manggagawa ang epekto ng implasyon, sa hangarin nitong palakihin pa ang supertubo. Patuloy ang paghuthot sa labis na halagang nililikha ng mga manggagawa sa pamamagitan ng puwersahang pagpapataas sa produktibidad ng bawat manggagawa, pagtatakda ng labis na mataas na kota sa produksyon, pagpapahaba ng oras ng trabaho gamit ang mga pleksibleng work arrangement, on-call basis, kontraktwalisasyon, at pag-aalis ng proteksyon at benepisyo sa paggawa.

Ang kasakiman ng mga kapitalista ang siya ring lumilikha ng sarili nitong krisis na ibayong nagpapalala sa kabulukan ng sistemang ito. Hindi na lang ito nasasapatan sa pambabarat ng sahod at todo-todong pagpiga sa lakas-paggawa ng mga manggagawa, nais pa nitong lubusang paliitin ang bilang ng mga manggagawang kailangan nyang bayaran sa pamamagitan ng pag-uunahan sa mga pinaka abanteng teknolohiya, lalo na iyong tinatawag na "Artificial Intelligence." Gumagamit ito ng iba't ibang iskema para malawakang magtanggalan sa pagawaan. Nariyan ang sapilitang pagpapaliban (forced leave), floating status, furlough, at sapilitang pagpaparetiro.

Anumang salamangka at estadistika ang gamitin, malawakan ang disempleyo at kawalan ng trabaho, barat ang sahod, at patuloy ang pag-atake sa karapatang mag-union ng mga manggagawa lalo na sa mukha ng kontraktwalisasyon at impormal na paggawa.

Kung anong kupad ng rehimeng ito na ipag-utos ang pagtataas ng sahod ng manggagawa at paggalang sa karapatan ng mga manggagawa, siya namang bilis nito na alisan ng buwis ang mga malalaking negosyo, ipadambong ang mas maraming lupain sa mga malalaki at multinasyunal na mga korporasyon, at ibukas ang bansa sa pamumuhunan ng mga dayuhang kapitalista kapalit ang sariling pambansang industriyalisasyon at integridad ng manggagawang Pilipino.

Ang ilang dekadang liberalisasyon sa dayuhang pamumuhunan, ang pribatisasyon ng mga pangunahing serbisyong sosyal, ang deregulasyon at denasyunalisasyon ng mga pangunahing industriya ay walang magandang idinulot sa kalagayan ng manggagawang Pilipino. Kaya ang pagtutulak ng rehimeng Marcos Jr para sa charter change upang tuluyang ipamigay ang ekonomiya ng bansa sa imperyalistang US at iba pang dayuhang mamumuhunan, ay lalong magpapasidhi sa busabos nang kalagayan ng mga manggagawa at ng iba pang uring-api.

Sa harap ng makatuwirang pakikibaka para sa sahod, trabaho, at demokratikong karapatan ng uring manggagawa, tinatapatan ito ng estado ng mas masahol na pagsupil at pag-atake. Pinakikilos ng rehimeng US-Marcos Jr ang buong reaksyunaryong makinarya sa pangunguna ng armadong pwersa upang ipalaganap ang takot sa mamamayang nakikibaka. Sa pamamagitan ng Terror Law ng rehimen, ginagawang terorismo ang unyonismo at terorista ang mamamayang

nakikibaka upang ilayo sa landas ng rebolusyonaryong pagbabago ang mga manggagawa at iba pang mammayan. Sa nakaraang walong taon, 72 ang naitalang kaso ng karumal-dumal na pag-atake, pagdukot, at pagpaslang sa mga organisador at lider-manggagawa sa iba't ibang panig ng bansa.

Sa harap ng lalong pagkabulok ng imperyalismo, tumitindi rin ang girian ng mga imperyalistang bayan para sa konsentrasyon ng kapital at hegemonya sa politika at militar lalo na sa mga kolonya at neokolonya. Ang umiigting na girian ng US at Tsina para sa dominasyon sa rehiyong Asya-Pasipiko, at sa partikular, sa Pilipinas, ay nagbabadya ng higit pang pagpapahirap at naglalagay sa mas alanganing pusisyon sa manggagawa at mamamayang Pilipino. Sa napipintong pagputok ng imperyalistang digmaan, dapat nating buklurin ang pagkakaisa ng buong uri at ng lahat ng mamamayang Pilipino para tutulan ang paggamit ng imperyalistang US sa ating katubigan, kalupaan, at demokratikong interes sa tunay na kalayaan at soberanya para sa kanyang makasariling interes. Wala sa interes natin ang digmaan ng mga imperyalistang bayan, ang interes natin ay ang paggapi sa imperyalismo, pyudalismo, at burukrata kapitalismo sa pamamagitan ng pagsusulong demokratikong rebolusyong bayan!

Sa kabila ng nagpapatuloy at papatinding pang-aapi at pagsasamantala, tanganan natin ang mga aral mula sa mahabang kasaysayan ng tagumpay at pakikibaka ng kilusang proletaryado sa bansa

at sa buong daigdig. Simula noong 1880s, sa pagsisimula ng pagdiriwang ng Mayo Uno, malinaw na ang pinaka epektibong sandata ng kilusang manggagawa ay ang teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo, ang pagsusulong ng armadong rebolusyon at pagwasak sa lahat ng mga makinarya ng burgesya, at ang tunay na partidong nagdadala at nagsusulong ng makauring interes ng proletaryado laban sa kapitalismo, ang Partido Komunista!

Ang ating mga tungkulin

Ang ganap na paglaya ng uring manggagawa ay magagawa kakabit ng pagpapalaya sa lahat pa ng uring pinagsasamantalahan ng monopolyong kapitalismo. Sa ganitong diwa, malaki at pangunahin ang ginagampanang papel ng uring proletaryado para isulong ang rebolusyon. Para magampanan ang makauring papel na ito, kailangang pagsikapan ng mga rebolusyonaryong pwersa, lahat ng kasapi ng RCTU, ang pagmumulat, pag-oorganisa, at pagpapakilos sa manggagawa sa kanilang makauring interes.

Simula't sapul, ang nagkakaisang interes ng mga manggagawa para sa pagpapataas ng sahod, pagpapababa ng presyo ng bilingin, maayos at ligtas na kalagayan sa paggawa, karapatang mag-nyon, katiyakan sa trabaho, at iba pang demokratikong kahilingan ang unang hakbang sa pagbubuklod ng kanilang lakas. Sa kasalukuyan, dapat nating patibayin ang kaisahan sa ating hanay na isulong ang pambansang minimum na sahod na kasinghalaga ng kasalukuyang nakabubuhay na sahod para sa isang pamilya;

labanan ang lahat ng porma ng pananamantala, panggugulang, at pag-atake ng pinagsanib na pwersa ng estado at mga kapitalista.

Ang tungkulin natin bilang rebolusyonaryong bag-as ay magsisimula sa tungkulin nating palalimin ang pagsipat at pagsisiyasat sa kalagayan ng ating uri. Pangunahan natin ang pakikipag-usap at pakikipagtalakayan sa ating mga kasamahan sa trabaho, tahanan, at mga inuuwiang komunidad hanggang pinahihintulutan ito ng panahon at pagkakataon. Abutin natin ang pinakamalawak na bilang ng mga manggagawa, unyonisado man o hindi, o nakapaloob man sa mga dilawang unyon. Buuin natin ang karanasan sa loob ng ating mga pagawaan, buuin ang mga demanda, at walang pag-aatubiling pamunuan ang mga lokal na pakikibakang masa sa loob ng mga pagawaan. Ang paparami at papalawak na mga naikakasang lokal na mga pakikibaka ang tuntungan sa pagpapasiklab muli ng kilusang welga.

Sa pagpapasigla ng pakikibakang manggagawa, magiging matabang lupa ito upang organisahin at palakasin ang kilusang unyon. Dahil sa mahabang panahon ng pag-atake sa karapatang mag-union ng mga manggagawa, nangangailangang puspusang ipakilala at imulat ang masang manggagawa sa totoong esensya ng unyon. Isulong at pasiglahin muli natin ang hanay ng mga tunay, makabayan, at progresibong unyon!

Kasabay ng pagpapakahusay sa pamumuno at pagsusulong ng mga pang-ekonomiyang pakikibaka, dapat ihakbang kasabay ang pagmumulat sa masang manggagawa sa

makauring ugat ng ating pakikibaka. Kailangang itaas ang pampulitikang kamulatan ng masang manggagawa, makilala ang kanyang totoong kalaban, pataasin ang kanyang militansya sa pukpukang pakikibaka para wakasan ang mapang-aliping sistemang sahurang, at upang mahusay na magampanan ang kanyang makauring pamumuno sa pagsusulong ng komunistang bukas. Ang katatagan ng makauring panindigan at pampulitikang kamulatan ng manggagawa ang magbibigay ng hindi mauubos na enerhiya para patuloy na isulong ang mga pakikibakang pang-ekonomiya.

Upang magawa ito, dapat nating puspusang itaguyod at ipakilala sa masang manggagawa ang buhay na teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo upang mas magagap ang kanyang sariling danas at makita ang landas ng rebolusyonaryong pagbabago. Pangunahan ng mga rebolusyonaryong bag-as ng manggagawa ang paglulunsad ng mga talakayan sa mas maliliit na selula o grupo upang regular na maisagawa. Gawing paparami at papalawak ang inaabot ng mga talakayan habang pinapanatiling lihim ang mga sirkulo ng pag-aaral sa mata ng kapitalista at mga galamay nito. Gamitin kapwa ang mga orihinal na teksto at mga pang-masa at pinaiksing bersyon sa pagtatalakay.

Hakbang-hakbang nating itayo ang mga grupo, komiteng pang-organisa, o brigada ng manggagawa sa isang takdang pagawaan nang lingid sa kaalaman ng kapitalista. Layunin natin na maabot at sumaklaw sa mayorya ng

manggagawa na solido nating kaisa at handang kumilos upang isulong ang listahan ng mga kahingiang nabuo kasama ang masa. Ang kampanyang ito ay inililingid natin sa kapitalista hanggang maitayo ang unyon o iba pang depinidong anyo ng ligal na organisasyon, o porma ng aksyon, kung saan maisusulong ang ating mga kahingian at ganap na nagkakaisa para ipaglaban ang mga ito.

Nakatala na sa kasaysayan, at maging sa mga bago nating karanasan, na walang mabuting naidudulot ang maagang pagkakalantad ng ating mga plano, kung hindi pagkatalo. Magpakahusay tayo sa lihim na pagtitipon ng lakas sa takdang pagawaan, at paghihintay upang mahinog ang mga paborableng kalagayan habang inaabot natin ang pinakamaraming bilang ng manggagawa at pagawaan.

Abutin ng ating pag-oorganisa ang mga manggagawa sa iba pang linya ng trabaho o pagawaan sa pamamagitan ng pagtatayo ng mga grupo at komiteng pang-organisa sa kanilang mga komunidad at pagtatayo ng iba't ibang tipo ng organisasyong masa sa loob. Ang mga organisasyong masang maitatayo sa mga komunidad ay mayroong tungkuling pamunuan ang mga lokal na pakikibaka na aambag din sa kabuuang pagpapalakas ng kilusang manggagawa. Dito natin mapapahigpit ang ugnayan sa mas malawak na manggagawa na nakatira sa iba't ibang komunidad. Mas maluwag ring mailulunsad ang mga pulong, talakayan at pag-aaral sa mga bahay-bahay at komunidad ng manggagawa.

Higit sa lahat, dapat nating ipakilala sa hanay ng pinakasulong na bahagi ng ating hanay ang kanyang Partido, ang Partido Komunista ng Pilipinas. Ang PKP ang nagsisilbing taliba ng uring proletaryado, ang siyang pinakatapat na nagsusulong ng totoong interes, at magpapalaya ng uring manggagawa mula sa tanikala ng kapitalistang pagsasamantala. Sa loob ng Partido at sa pagsusulong ng rebolusyonaryong pagbabagong panlipunan, kinikilala ang makauring pamumuno ng manggagawa dahil sa namumukod-tanging mga katangian nito. Ang kolektibong kamalayan ng uring manggagawa, ang kawalan nya ng pag-aari, at ang kawalan nito ng makasariling interes na magkamal ng indibidwal na kontrol sa kagamitan sa produksyon ang naglalagay sa uring manggagawa sa unahan ng lahat pa ng uri. Ang pag-aasam ng uring manggagawa na lumaya mula sa mapagsamantalang sistemang kapital ay nagbubunsod ng pagpapalaya sa lahat pa ng aping-uri.

Upang maisulong ang pakikibaka para agawin ang kapangyarihang pampolitika, palakasin natin ang ating rebolusyonaryong pampolitikang partido sa pamumuno sa uring proletaryado, at lahat ng uring demokratiko at makabayan. Maitatayo lamang natin ang demokratikong kapangyarihang pampolitika ng manggagawa, magsasaka at sambayanan sa pagkakataong naibagsak na ang pagkubabaw ng imperyalismo, pyudalismo at burukrata-kapitalismo sa mamamayang Pilipino upang tuluyang mapawi ang pagsasamantala at pang-aapi. Buhay at tuloy-tuloy nating ipanawagan

ang pagsampa ng paparaming bilang ng mga manggagawa sa Bagong Hukbong Bayan, hasain ang mas maraming bilang para maging kadre ng Partido, at sa gayon buong-buong matanganan nito ang kanyang pamumuno sa rebolusyon!

Sa pagsulong at pagtatagumpay ng pakikibaka ng uring manggagawa dito sa Pilipinas, isang malaki at makabuluhang ambag ito sa kabuuang pagpapahina ng imperyalismo sa buong daigdig. Bahagi ang pambansa demokratikong rebolusyon ng pandaigdigang proletaryong rebolusyon na sa kasalukuyan ay nasa yugto ng pagpapanibagong lakas. Magtatagumpay ang rebolusyong Pilipino sa pakikipagtulungan sa pandaigdigang proletaryado at iba pang rebolusyon at progresibong pwersa sa ibang bayan.

Mabuhay ang rebolusyonaryong kilusan ng uring manggagawa! Mabuhay ang Partido Komunista ng Pilipinas! Mabuhay ang Bagong Hukbong Bayan! Isulong ang Demokratikong Rebolusyong Bayan tungo sa tagumpay!

Pahayag ng Makabayang Kilusan ng Bagong Kababaihan (MAKIBAKA) sa Araw ng mga Manggagawa

Mayo 1, 2024

Makabayang Kilusan ng Bagong Kababaihan (Makibaka)

Ngayong Araw ng Paggawa, pinagpupugayan ng Makabayang Kilusan ng Bagong Kababaihan (MAKIBAKA) ang lahat ng manggagawang Pilipino

sa patuloy na pagsusulong at paglaban para sa nakabubuhay na sahod, laban sa kontraktwalisasyon at pagsiil sa karapatan sa pag-uunyon.

Patuloy na nakakaranas ng pagsasamantala at kaapihan ang uring manggagawa sa ilalim ng dalawang taong panunungkulan ni Marcos Jr., kasapakat ang mga kapitalista't malalaking komprador na nagpapatupad ng mga neoliberal na patakaran ng imperyalismo, upang patuloy na magkamal ng dambuhalang kita mula sa pambabarat ng sahod ng mga manggagawa.

Nananatiling nakapako sa ₱610 ang minimum na sahod sa National Capital Region at mas mababa pa sa ibang mga rehiyon dahil sa pagkakaroon ng Wage Rationalization Act. Higit na mas mababa ang nakukuhang sahod ng mga manggagawa sa agrikultura. Ayon sa datos, nasa ₱306 ang pinakamababang sahod na nakukuha ng manggagawang agrikultural sa araw-araw.

Matinding pasakit ang nararanasan ng manggagawang kababaihan dahil sa pagkakaroon ng mas mababang sahod kumpara sa manggagawang kalalakihan. Sa kasalukuyan, mayorya ng manggagawang kababaihan ay matatagpuan sa mga pagawaan na may relatibong mas mababang sahod tulad ng garments, manupaktura, wholesale at retail, impormal na paggawa at agrikultura.

Napakalayo ng minimum na sahod sa family living wage na ₱1,207 kada araw. Hindi ito sumasapat

sa kabila ng walang ampat na krisis at pagtaas ng presyo ng mga bilingin at batayang serbisyo.

Dagdag pa sa pasanin ng mga manggagawa ang matinding epekto ng El Niño ngayon. Maraming manggagawa ang nagtitiis sa kawalan ng maayos na bentilasyon at protective equipment sa mga pagawaan. Wala ring maayos na proteksyon ang mga manggagawa na nasa impormal na sektor. Sa kabila ng matinding init, napipilitang magpatuloy ang mga manggagawa sa pagtatrabaho upang may maipakain sa kanilang pamilya.

Masaklap pa, ginagamit ng rehimeng Marcos Jr. ang matinding init ng panahon upang higit pang itulak ang mga kontra-manggagawang polisiya sa porma ng labor flexibilization, na patuloy na babansutin ang sahod ng mga manggagawa.

Ngayong araw rin ang unang araw ng pagpapatupad ng pag-phaseout ng mga dyip na hindi pumasok sa franchise consolidation. Libo-libong drayber, operator, at kanilang mga pamilya ang apektado ng kontra-mamamayang PUV Modernization Program. Malaki ang epekto nito sa mga manggagawa at iba pang mga komyuter na patuloy na nahihirapan sa taas ng pamasahe.

Habang naghihirap ang manggagawang Pilipino, patuloy ang pagkamal at pagpapakasasa ng mga kapitalista sa sobra-sobrang tubo na nililikha ng mga manggagawa. Tuloy-tuloy rin ang pagsusulong ng rehimeng US-Marcos Jr. ng Charter Change upang bigyang prayoridad ang pagpapasok ng mga dayuhang negosyo sa ating

bansa. Sa pagdami ng presensya ng tropang US sa pagdaragdag ng mga base militar ng US at paglulunsad ng Balikatan exercises sa Pilipinas, layunin nitong protektahan ang pang-ekonomiyang interes ng US sa Asya Pasipiko. Samantala, patuloy na kinakaladkad ni Marcos Jr. ang mamamayang Pilipino sa imperyalistang sigalot ng US-China na magdudulot ng matinding banta sa seguridad at soberanya ng ating bansa.

Sa ganitong kalagayan, natutulak ang mga manggagawang kumilos at ipaglaban ang kanilang mga karapatan at baguhin ang kasalukuyang kalagayang nagpapahirap sa kanila at sa sambayanang Pilipino. Patuloy na bitbit ng uring manggagawa ang palaban at rebolusyonaryong diwa upang pamunuan ang pagpapalaya sa bayang Pilipinas mula sa saklot ng imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Makakamit ito sa pagtatagumpay ng pambansa demokratikong rebolusyon na may sosyalistang perspektiba tungo sa lubusang pagpapalaya ng mga uring pinagsasamantalahan at api.

Mabuhay ang uring manggagawa! Mabuhay ang hukbong mapagpalaya! Isulong ang pambansa demokratikong rebolusyon na may sosyalistang perspektiba!

**Mamamayang Ilokano, magkaisa!
Labanan ang Balikatan 2024!
Ipaglaban ang seguridad at soberanya
ng bansa laban sa paghahanda sa gera
ng mga imperyalista!**

Mayo 2, 2024

**Rosa Guidon, Spokesperson
NDF-Ilocos**

Sadyang walang malasakit ang mga Marcos sa sambayanang Pilipino, kabilang ang kababayan nilang mga Ilokano. Wala silang iniisip kundi sariling interes sukdulang ilagay sa panganib ang buhay ng kanilang kababayan, para lamang sundin ang ganid na interes ng kanilang imperyalistang amo.

Nitong nakaraang araw, nagpaliwanag sa publiko ang mayor ng Laoag City sa Ilocos Norte na si Michael Marcos Keon (pinsang buo ni Presidente Ferdinand Marcos Jr) upang pakalmahin ang pangamba ng mamamayan ng Ilocos Norte hinggil sa pagdaos ng Balikatan 2024 sa probinsiya mula Mayo 6-10. Binanggit niya na walang dapat ikabahala ang mamamayan dahil “walang magaganap na gyera at paghahanda lamang ito sa pagdepensa sa pag-atake ng China sa Pilipinas.”

Depensa ito ni Keon sa mga naglabasang pahayag ng iba’t ibang makabayan at demokratikong organisasyon na kumatawan sa sentimyento ng maraming mamamayan sa iba’t ibang bayan sa Ilocos Norte, na tumututol sa pagsasagawa ng Balikatan Exercises ngayong taon. Partikular na

mga lugar na pagdadausan ng nasabing ehersisyo militar sa probinsiya ay sa mga komunidad ng mangingisda sa La Paz sand dunes sa Barangay La Paz, Laoag City at sa Barangay Bobon, Burgos, sa may hedkwarter ng 4th Marine Brigade at US Marines.

Naalarma ang masa sa biglaang pagdagsa ng napakaraming mga sundalong Amerikano sa Laoag City patungo sa La Paz, sakay ng mga naglalakihang military truck. Hanggang Abril 30, nasa mahigit 2,000 sundalong Amerikano na ang dumating sa probinsiya. Nabigla ang masa sa pagdagsa ng napakaraming dayuhang sundalo, maging ang mga upisyal ng barangay La Paz at pati ng konseho ng syudad, kung kayat maging sila ay nagre-react. Ayon sa mga upisyal ng LGU, hindi nakoordina sa kanila ang idadaos na war exercises sa kanilang mga lugar kung kaya't hindi napaghandaan ito at hindi rin nila maipaliwanag sa kanilang mga mamamayan ang magaganap sa kanilang komunidad.

Tahasang pang-uulol sa mamamayan ng Ilocos Norte ang pagsasambit ni Mayor Keon na “walang dapat ikabahala dahil walang magaganap na gyera.” Reaksyon ng masa, “bakit ka maglulunsad ng isang ehersisyo kung wala kang pinaghahandaan? Kung magsasagawa ka ng war games, ibig sabihin ay may magaganap na gera kung saan sasabak ka. Kung naghahanda ka sa pagdepensa sa pag-atake ng China, e di makikigera ka pag umatake ang China!” Buti pa ang masa at matalas ang lohika, kaysa kay Keon na napakapurol ang lohika. O mas presiso pa,

sadyang winawala ni Keon ang kaniyang lohika dahil nagbubulagbulagan sa dikta ng kanilang among imperyalistang US.

Hinding-hindi mauulol ni Keon, sampu ng kinapapalooban niyang rehimeng US-Marcos ang masa dahil batid na batid nila ang nagaganap ngayong girian ng imperyalistang US at China. Subaybay nila na araw-araw ay tumitindi ang tensyon sa pagitan ng dalawang imperyalistang ito at anumang oras ay puedeng pumutok ang gera sa pagitan nila, kagaya ng nangyari sa Ukraine at Gaza. Alam din nila na kung bakit dito sa Pilipinas idinadaos ngayon ang war games ay dahil dito planong ilunsad ng imperyalistang US ang kaniyang ikinakasang gera sa China.

Ayaw na ayaw ng masa sa Ilocos Norte na idaos sa prubinsya ang Balikatan dahil naranasan na nila ang panganib na idudulot nito sa kanila. Sa mga live fire exercises noong nakaraan ay nagutom sila dahil binawalan silang pumalaot upang mangisda at pinabakwit ng ilang araw. Iyong mga mangingisdang di natiis na di pumalaot dahil kailangang kumita ay sumuong sa panganib na tamaan ng mga pinailanlang na mga rocket at bala. Yanig na yanig sila sa shockwave ng mga pinasabog na bomba, kahit malayo na sa mismong site. Sa Barangay Pasaleng, Pagudpud na 25 kilometro ang layo sa Barangay Bobon, Burgos na pinagpasabugan ng bomba ay ramdam pa rin ang yanig na parang linindol. Nameligro at naperwisyo din ang mga mamamayan ng Barangay San Joaquin, Sarrat, kung saan pinalahok sila sa war games sa pagbubuhat ng mga kunwari ay

makakaswalti na mga Amerikanong sundalo. Hindi rin maayos na nakoordina at napagkaisahan at sapilitan lamang na payagan ng mga LGU ng Ilocos Norte ang nasabing Balikatan Exercises noong nakaraan dahil sa ito ay pinayagan ni Presidente Marcos, kung kayat hindi sila lubos na nakapaghanda.

Ngayon, mas malaking war games ang muling magaganap sa probinsiya, kung kaya't nagtatanong ang mamamayan dito kung masasalba kaya ni Mayor Keon, at ng mga Marcos ang mamamayan ng Ilocos Norte kung magkagyera dito sa probinsiya.

Dagdag na pag-aaburido ito sa masang Ilokanong dapang-dapa na ang kabuhayan ngayon dahil sa epekto ng El Niño at tumitinding krisis sa ekonomiya. Alam kaya ng mga Marcos, na maraming mangingisda at magsasaka sa Ilocos Norte ang nakakaranas ng gutom ngayon? Na umaabot hanggang sa 99% ang ibinagsak ng kanilang huling isda epekto ng El Niño? Na hindi makapagtanim ng palay, mais, gulay at iba pang produkto dahil sa kawalan ng tubig?

Ang pahayag ni Keon ay pagbubuntot sa tindig ni Ferdinand Marcos Jr. na nagpapaniwalang "isasalba ng imperyalistang US ang Pilipinas mula sa pandadahas ng China at pangangamkam nito sa teritoryo ng Pilipinas." Sila ay nagogoyo, o sadyang nagpapagoyo dahil ang katotohanan ay interes lamang ng imperyalistang US na angkinin ang kayamanan ng teritoryal na katubigan ng Pilipinas, kung kaya't binabakuran niya ito at handang digmain ang sinumang aangkin dito.

Dapat alalahanin na nagdigmaan dito sa Pilipinas noong World War II ang US at Japan dahil pinag-agawan nila ang Pilipinas at iba pang bahagi ng Asia. Sa digmaang ito, ipinangalandakan din ng US na “isasalba ang Pilipinas mula sa pananalakay ng Japan.” Pinalabas nito na siya ang nagsalba sa Pilipinas at dumurog sa Japan, ngunit ang totoo ay ang Hukbong Bayan Laban sa Hapon (HUKBALAHAP) ang dumurog sa Japan, at nang napalayas ang Japan ay tuluyan nitong inangkin ang Pilipinas sa pamamagitan ng kaniyang mga papet na rehimen.

Kung pumutok ang gyera sa pagitan ng US at China dito sa Pilipinas, mauulit lamang ang digmaang US at Japan noong World War II at hinding-hindi isasalba ng US ang Pilipinas at mga Pilipino, kundi gagamitin lamang nitong base at kalasag laban sa China, kagaya noong ginawa niya noong World War II laban sa Japan.

Tumitindi ang girian ng mga imperyalistang bansa ngayon dahil sa pagrurok ng kanilang krisis sa sobrang produksyon at sobrang ganansya, dahilan ng pag-aagawan nila ng mga teritoryong paglalagakan ng kanilang kalakal at puhunan at pagkukunan ng hilaw na materyales. Dahil sa kanilang mga krisis, ang mga imperyalistang US at China ay parehas na nagnanais na kontrolin ang pinag-aagawang teritoryo sa Pilipinas at mga kanugnog nitong mga bansa sa Asia.

Hindi talaga pumapayag ang imperyalistang US na angkinin ng ibang imperyalista ang Pilipinas, dahil sa daan-taon na niya itong neokolonya, lalo pa’t pinipilit nitong panatilihin ang sarili bilang

pinakahari sa mga imperyalista. Sa pamamagitan ng mga batas at kasunduan sa Pilipinas kagaya ng Visiting Forces Agreement, Mutual Defense Treaty at ng EDCA, pinananatili nito ang kaniyang militar na kontrol at base militar sa Pilipinas.

Sa kabilang banda, pilit ding ipinupuesto ng imperyalistang China ang kaniyang paghahari sa Asia at sa mundo sa pamamagitan ng pagpapalakas ng kaniyang pwersang militar, gaya ng pagtatayo ng base militar sa South China Sea, kabilang ang teritoryo ng Pilipinas sa West Philippine Sea.

Ang tindig ng NDFP sa inter-imperyalistang giriang ito ay dapat na ipagtanggol ng mamamayang Pilipino ang kanilang teritoryal na integridad at soberanya laban sa anumang imperyalistang agresyon at pananakop. Dapat palayasin ang mga pwersa at base-militar ng imperyalistang US sa bansa at ibasura ang lahat ng kasunduan at patakarang nagkakadena sa Pilipinas sa kontrol nito. Dapat itakwil ang pagpapakatuta ng rehimeng Marcos sa mga dikta ng US at panagutin ito sa pagsasapanganib sa buhay ng masang Pilipino sa pagpapagamit sa Pilipinas bilang lunsaran ng kaniyang digma sa mga karibal nitong imperyalista.

Kasabay nito ay kailangang labanan ang paghahariharian ng imperyalistang China at pagtatayo nito ng base-militar sa teritoryong pandagat ng Pilipinas. Dapat igiit ang desisyon ng International Arbitral Tribunal sa ilalim ng United Nations Convention on the Laws of the Seas

(UNCLOS) hinggil sa pagmamay-ari ng Pilipinas sa West Philippine Sea na inaangkin ng China.

Sa panahon ng pag-igting ng inter-imperyalistang kontradiksyon kung saan nasasapanganib ang buhay, soberanya at kalayaan ng Pilipinas, ang mga rebolusyonaryong Ilokano ay dapat na magpursigi sa pagmumulat sa masa sa kalikasan ng imperyalistang krisis. Dapat na itaas ang antas ng kamulatan ng masang Ilokano upang mapataas ang kanilang militansya at pagkakaisa upang labanan ang imperyalismo at lahat ng mga indikasyon nito na nagpapalala sa kanilang kaapihan kagaya nitong pagdadaos ng Balikatan Exercises sa bansa. Ipakita ang pangangailangan ng pagsusulong ng demokratikong rebolusyon ng bayan at ibayong pagsusulong pa ng sosyalistang rebolusyon ang tanging magpapalaya sa bansa, at lahat ng bayang inaapi sa mundo, mula sa saklot ng imperyalistang pang-aapi.

Napatunayan sa kasaysayan ng bansa na sa armado at rebolusyonaryong paglaban ng mamamayan lamang makakamit nito ang tunay na kasarinlan, kagaya ng Rebolusyon ng 1896 na dumurog sa pananakop ng kolonyalistang Espanyol, ng armadong paglaban ng HUKBALAHAP na siyang tunay dumurog sa imperyalistang Japan, ang masang Pilipino ay dapat na sumalig sa sarili nitong hukbong bayan upang makamit ang kalayaan at soberanya ng bansa.

Sa panahong ramdam na ramdam ng masa ang direktang epekto ng krisis ng imperyalismo sa kanilang buhay, tungkulin nating mga

rebolusyonaryo na imulat, iorganisa at pakilusin sila upang iabante ang pakikibakang masa at armadong rebolusyon upang ibagsak ang imperyalismo at ang papet nitong rehimeng Marcos.

SOPC to the fascist AFP: Stop Using Children for Your Dirty War Tactics

Mayo 2, 2024

Coni Ledesma, Head NDFP Special Office for the Protection of Children

The National Democratic Front of the Philippines' Special Office for the Protection of Children (NDFP - SOPC) strongly condemns the Armed Forces of the Philippines' (AFP) blatant lies and brazen display of two minors, Adonis Alforque, 16 and Jonidel Alforque, 17, they claimed are members of the New People's Army (NPA) on 25 April 2024 in Sitio Humayan, Barangay Pinowayan, Don Salvador Benedicto, Negros Occidental. The two minors were paraded by the AFP's 79th Infantry Battalion (79th IB) in the area and were presented to the media as "NPA child soldiers." However, the local NPA command and the community where they live have attested that they are civilians and residents of the area.

The AFP claiming that the NPA recruits child soldiers is a tired and worn-out tale, and has long been refuted by the NPA's unsullied record of strongly adhering to the CPP's strict policy of non-recruitment of persons below 18 years of age. This

policy is also in keeping with the Basic Rules of the NPA and International Humanitarian Law.

The AFP's use of children is part of their dirty war tactics meant to smear the NPA and the revolutionary movement and is in fact a violation of IHL. By mislabeling children as "child soldiers," the AFP effectively blurs the distinction between combatants and civilians under the Geneva Conventions governing the rules of war.

The case of the Alforque siblings is just one of the many incidents of children-related grave violations of human rights and IHL perpetrated by the AFP under the Duterte and Marcos Jr. regimes.

In June last year, in the guise of supposed encounters with the NPA, AFP troops murdered 17-year-old Rey Almario Belan of Masbate and massacred the Fausto children (aged 12 and 13) and their parents in Negros Occidental. In July 2022, they killed a minor who they falsely claimed as a Red fighter, and a 9-year-old child in Oriental Mindoro and Batangas, respectively.

The AFP has also engaged in kidnapping babies and keeping them hostage, including those still in the womb. In August 2022, Cherilyn Rebita, a pregnant Red fighter on medical leave was seven months pregnant when she was abducted. Rebita gave birth while in captivity, after which her newborn was also held hostage. In November 2022, two pregnant Red fighters on medical leave, Aurily Havana and Jennifer Binungkasan, were abducted in Butuan City and kept hostage in an undisclosed location.

Meanwhile, baby Marx, who was two months old in January 2021 fell victim to the AFP's terrorist black operations when they abducted him from his caregivers. Baby Marx was put under the government's custody and tight military guard to force his Red fighter parents to surrender.

The SOPC strongly denounces the AFP and the Duterte and Marcos Jr. regimes' dirty war tactics and calls on the public and the international community to condemn the AFP for their reprehensible disregard of international humanitarian law and protections afforded to children in the context of the ongoing civil war.

AFP, keep your bloody hands off Filipino children!

Pagpatay kay Barangay Kagawad Reynaldo Jacolbe sa La Castellana, Ginakondena sang LPC-NPA

Mayo 3, 2024

**JB Regalado, Spokesperson
NPA-Central Negros (Leonardo Panaligan
Command)**

Wala kahalabtanang ang Leonardo Panaligan Command-New People's Army (LPC-NPA) sa brutal nga pagtiro-patay kay Barangay Kagawad Reynaldo Jacolbe sang Barangay Puso, La Castellana, Negros Occidental sadtong Mayo 1, pasado alas 8:00 sang gab-i.

Sa inisyal nga pagpangusisa sang rebolusyonaryong kahublagan sa lugar kaangot sa

makasiligni nga hitabo, may na-istablisar na ang NPA nga mga motibo kag suspects sa sini nga krimen base sa kondukta sa pagpatay kag nga recoveries. Apang nagakinahanglan pa sang dugang kag maid-id nga imbestigasyon kag himuon ang madasig nga pagproseso sa rebolusyonaryong korte sang pumuluyo.

Kaangot sini, mabaskog gid nga ginapakamalaot sang LPC-NPA ang wala kaluoy nga pagpatay kay Barangay Kagawad Reynaldo “Jimmy” Jacolbe. Samtang ginapaabot man sang LPC-NPA ang rebolusyonaryong simpatiya sa kasubo sang mga himata kag suod nga mga abyan sang pamilya Jacolbe.

Ginpanawagan man sang LPC-NPA sa may kahimuan sa sini nga krimen nga tampad nga magsumiter na sang inyo kaugalingon sa malapit nga yunit sang CPP-NPA sa madali nga panahon agud atubangon ang inyo mga kaso. Ang NPA indi gid magduha-duha sa pagsilot sa inyo katumbas man sa kabug-aton sang kaso nga inyo nagkomiter matapos nga mapamatud-an sang korte sang pumuluyo.###

Pagpupugay sa pag-aambag ng NDFP sa armadong pakikibaka!

Mayo 4, 2024

**Armando Cienfuego, Spokesperson
NPA Southern Tagalog Regional Operational
Command (Melito Glor Command)**

Malugod na binabati ng Melito Glor Command-NPA Southern Tagalog ang National Democratic Front of the Philippines sa 51 taon nitong patuloy at ubos-kayang pagsusulong ng pambansa demokratikong rebolusyon. Saludo ang MGC sa NDFP dahil sa susing papel na ginagampanan nito upang pagkaisahin ang malawak na rebolusyonayong hanay para sa rebolusyong Pilipino.

Patuloy na tinanganan ng NDFP ang tungkulin nito bilang isa sa tatlong sandata ng rebolusyong Pilipino para lumaya mula sa imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Sa nakalipas na higit limang dekada, binuklod nito ang milyun-milyong inaapi at pinagsasamantalang uri at sektor para pagsilbihin sa armadong pakikibaka at ibagsak ang sistemang malakolonyal at malapyudal. Nabuo ang mga rebolusyonaryong organisasyong masa sa hanay ng mga magsasaka, manggagawa, kabataan, kababaihan, pambansang minorya, propesyunal at iba pa na sumusuporta at nagsusulong ng armadong pakikibaka. Binuklod sila bilang mga alyadong organisasyon ng NDFP na ang pundasyon ay ang saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka.

Malaki ang ginampanang papel ng NDFP para patatagin ang nagkakaisang prente at maging matibay na kalasag ng mamamayan at rebolusyon laban sa pang-aapi at pang-aatake ng estado. Kinakabig nito ang lahat ng mamamayang nakikibaka, kabilang ang panggitnang pwera para sa tunay na kalayaan, demokrasya at pangmatagalang kapayapaan habang inihihwalay

ang despotiko at sagad-sarin. Nagsusulong ang NDFP ng mga pakikibakang anti-pyudal, anti-pasista at anti-imperyalista.

Sa pamamagitan ng NDFP, nakilala at naibandila ang rebolusyong Pilipino sa ibayong dagat hanggang sa umani ito ng pinakamalawak na suporta mula sa iba pang mga aping mamamayan ng daigdig. Gumampan din ang NDFP ng tungkulin para sa pagpapalakas ng pandaigdigang kilusang anti-imperyalista. Nakipagkaisa ito sa aping mamamayan upang ihiwalay ang imperyalismo, laluna ang imperyalismong US na numero unong kapangyarihang monopolyo kapitalista.

Ang hindi maubos na balon ng mga bagong Pulang mandirigma at rebolusyonaryo ay iniresulta ng patuloy na pagpupundar at pagpapalawak ng mga rebolusyonaryong organisasyong kaalyado ng NDFP sa kanayunan at kalunsuran. Patuloy na naisasalin ang bagong dugo ng mga rebolusyonaryo sa hanay ng mga bagong henerasyon ng mga magsasaka, manggagawa, peti-burgesya at iba pang uri at sektor. Ibinabandila nito ang programa ng pambansa demokratikong rebolusyon saanmang bahagi ng bansa maging sa tungki ng ilong ng kaaway. Pinatatatag nito ang mga sona at larangang gerilya, hinahawan ang landas sa pagbubuo ng mga organo ng demokratikong kapangyarihang pampulitika sa bansa sa pamamagitan ng itinatayong mga binhi ng demokratikong gubyernong bayan sa kanayunan.

Tinatamasa ng CPP-NPA-NDFP ang status of belligerency o pagkilala bilang katapat na gubyrerno ng GRP dahil sa umiiral na pambansang pulitikal na liderato nito sa signipikanteng bahagi ng bansa. Mayroon itong Pulang hukbo na kumikilos sa iba't ibang sona at larangang gerilya. Nagpapatupad ito ng kumprehensibong programa't patakaran sa paggugubyrerno sa balangkas ng pambansa demokratikong mithiin ng bayan. Kinilala ito ng ibang mga partido o gubyrerno sa ibayong dagat. Ang pagharap ng GRP sa NDFP sa negosasyong pangkapayapaan ay patunay na kinikilala rin ng reaksyunaryong gubyrerno ang status of belligerency ng rebolusyonaryong kilusan.

Sa gitna ng matinding saywar at paninira ng estado, mahusay na kinatawan ng NDFP ang rebolusyonaryong kilusan sa negosasyong pangkapayapaan upang hindi mabitag sa kapitulasyon at isuko ang rebolusyon. Matatag itong naninindigan na lalahok lamang ang NDFP sa negosasyon sa pambansang antas at itinatakwil ang localized peace talks bilang tabing sa panlilinlang, kapitulasyon at kampanyang pagpapasuko sa mga rebolusyonaryong pwera . Itinataguyod ng NDFP ang karapatan ng mamamayan na mag-armas lalo sa harap ng teroristang estado.

Pangita ang desperasyon ng estado na dungisan ang mabuting pangalan ng NDFP sa paulit-ulit na deklarasyong "terrorista" gamit ang asong-ulol na Anti-terror Council sa bisa ng Anti-terror Law. Binansagang terorista ang mga alyadong

organisasyon tulad ng Pambansang Katipunan ng Magbubukid, Kabataang Makabayan, Malayang Kilusan ng Bagong Kababaihan at iba pa sa layuning bigyang matwid ang panunupil sa nakikibakang magsasaka, kabataan at kababaihan at iba pang uri at sektor. Nakaayon ito sa binalangkas ng US counter-insurgency guide upang bigyan ng ligal na bihis ang atosidad ng mga rehimen hindi lamang sa rebolusyong pwersa kundi sa sambayanan.

Sa kabila nito, matatag na hinarap ng NDFP ang pasistang paninibasib ng estado. Pinapupuro ng NDFP ang pasistang pang-aatake ng estado gamit ang iba't ibang anyo ng pakikibaka—ligal, malaligal at iligal—na mahalaga upang madepensahan ang rebolusyong pwersa at mamamayan. Isang malaking tagumpay laban sa tuluy-tuloy na pasismo ng estado sa Timog Katagalugan ang lumalakas na panawagan sa mga pakikibakang bayan sa mga sentrong bayan at syudad, gayundin ang pagpupunyagi ng mga larangang gerilya. Puhunan nito ang malalim na pag-ugat ng Partido at ang malawak na lambat ng ugnayang nailatag ng kilusan katuwang ang NDFP sa rehiyon.

Hindi matatawaran ang dakilang ambag ng NDFP sa lahatang panig na pagsusulong ng armadong pakikibaka, rebolusyong agraryo, pagtatayo ng baseng bukid at pagbubuo ng solidong lakas ng rebolusyon sa kanayunan. Binibigkis nito ang pinakamaraming bilang ng uring magsasaka at manggagawang-bukid—ang pinakamalaking bilang ng populasyon at inaaping uri sa bansa.

Pinagmumulan ito ng pinakamaraming sampa ng mga Pulang mandirigma sa NPA. Ubos-kayang isinusulong nito ang rebolusyong agraryo upang mapahina ang kapangyarihan ng panginoong maylupa sa kanayunan at lutasin ang problema sa lupa ng masang magsasaka. Ipinuputok ng NPA ang mga taktikal na opensiba upang bigwasan ang palalong kaaway at kumpiskahan ng mga armas.

Sa tulong ng NDFP, tiyak na magkakamit ng higit pang malalaking tagumpay ang NPA. Ngayong dumaranas ng sobrang pang-aapi at kahirapan ang mamamayan, tiyak na dadami ang aanib sa mga rebolusyonaryong organisasyong masa at higit na lalakas ang base ng rebolusyon. Pinapanday sa pukpukang pakikipaglaban sa marahas na estado ang buong bayan. Susing rekisito sa pagtatagumpay ng digmang bayan ang patuloy na paglakas ng NDFP.###

Sekreto nga intel asset sang AFP, ginsilutan sang ASJC-NPA

Mayo 6, 2024

**Andrea Guerrero, Spokesperson
NPA-Southwest Negros (Armando Sumayang
Jr. Command)**

Ginsilutan sang isa ka yunit sang Armando Sumayang Jr Command-New People's Army (ASJC-NPA) ang sekreto nga intel asset sang Armed Forces of the Philippines (AFP) nga si Donie Baculi sa Sityo Baktolon, Barangay Camindangan, Sipalay City sadtong Mayo 3, 2024 ala 7:30 sang gab-e.

Si Baculi, isa ka hepe sang tanod sa nasambit nga barangay kag sekreto nga nagapanilag sa rebolusyonaryo nga kahublagan. May angot si Baculi sa AFP kag masupog nga gintahasan nga maniktik sa pumuluyo kag sa hulag sang mga NPA sa lugar. Nangin prente sang iya paniktik ang pagpanglibod sang isda sa bilog nga lugar agud makalab-ot sa mas malapad nga erya nga mapanilagan. Miyembro man si Baculi sang Peace Maker, isa man ka kontra-rebolusyonaryo nga organisasyon nga gintukod mismo sang AFP-PNP. Lawig na nga ginpanilagan sang NPA ang kontra-rebolusyonaryo kag kontra-pumuluyo nga hulag ni Baculi.

Sa idalum sang International nga Laye sang Gyera, isa ka lehitimo nga target si Baculi sa rebolusyonaryo nga kahublagan. Ginpanawagan man namon sa tanan nga mga espiya kag asset sang reaksyonaryo nga gobyerno nga mag-halin sa sina nga trabaho kag mangin kabahin sa produktibo nga mga pwera sang sosyedad. Gina-engganyo man naton ang tanan nga mga narekrut sang AFP-PNP nga mangin local asset nga magsurender sa pinakamalapit nga yunit sang NPA.

Sa pagpatuman sang operasyon, nakumpiska sang ASJC-NPA ang isa ka .45 calibre nga pistola, mga bala, radio handset, handcuff kag mga personal nga I.D.

[20240503]

94th IB, butigon! Wala sang kamatuoran ang engkwentro sa Kabankalan City

Mayo 7, 2024

**Dionesio Magbuelas, Spokesperson
NPA-South Central Negros (Mt. Cansermon
Command)**

Indi matuod kag kabutigan ang mga balita nga ginpaguwa sang 94th IBPA nga may natabo nga duha ka beses nga engkwentro sa tunga sang yunit sang Mt. Cansermon Command-New People's Army (MCC-NPA) kag sa nasambit nga militar sa nabukid nga bahin sa Barangay Lower Carol-an, Kabankalan City, Negros Occidental kagahapon sang hapon petsa 6 sang Mayo, 2024.

Una, wala sang yunit sang NPA sa subong sa amo nga nasambit nga baryo kag tanan nga yunit kag tropa idalom sang MCC-NPA ang matawhay kag padayon nga nagapatuman sa ila tagsa ka hilikuton sa natalana nga lugar sa pihak sang masingki nga operasyon militar sa mga baryo sang Kabankalan City kag Himamaylan City, Negros Occidental nga nagalawig na sang pila ka bulan.

Ikaduha, ginatan-aw subong sang MCC-NPA ang lain naman nga posibleng pagpanglapas sa tawhanon nga kinamatarung ang nakomiter sa tropa sang 94th IB sa amo nga lugar kag ginatabunan nalang sang ila pagbalita sang peke nga enkwentro.

Madumduman nga kaangay sang mga nagligad nga binulan sa kada magbalita sila sang peke nga enkwentro kag kuno may nakuha sila nga mga armas, may ara naman mga inosenteng mangunguma ang iligal nga ginadakop, ginakastigo kag ginaimbestigar.

Sadtong bulan sang Oktubre, Nobyembre kag Disyembre 2023, nagpagwa man sang mga balita sang peke nga engkwentro ang Armed Forces of the Philippines (AFP) partikular ang 94th IB kaangay sang ila iligal nga pagpangdakop kay Joel Casusa, Jenny Radles kag Pokoy Ribradilla nga ginpang-akusahan nga kuno mga katapo sang NPA.

Kaangay sang amo nga hitabo, ginakahangawa sang MCC-NPA Ang pattern o padron sang panghitabo nga sa kada peke nga balita nga ginpaguwa sang AFP may inosenteng sibilyan ang nabiktima. Ginkundenar sang MCC-NPA ang amo nga modus sang AFP kag hugot nga ginapakamalaot ang pagtabon sang ila mga kalapasan paagi sang mga peke nga engkwentro.

Dugang dire, katuyuan man sang AFP nga dulaan sang balor ang asud-asod nga mga madinalag-on nga aksyon militar sa nagligad lang nga duha ka semana sa bilog isla. Gusto man ipagwa sang miltar sa publiko nga kuno padayon ang ila pag-angkon sang mga kadalag-an kag lubos na matuman ang ila handum nga mawasak ang NPA sa katapusan sang Hunyo ukon indi man sa katapusan sini nga tuig. Paagi sang ila pagpahamtang sang Isla sang Negros sang SIPS, nagahandum sila sang imposible nga butang kag

nagahatag sang sala nga pagpati sang publiko paagi sang pagginahud sa sosyal midya. ###

62nd IB Nagapanglusob sa mga Komunidad sang Mangunguma sa Central Negros

Mayo 9, 2024

JB Regalado, Spokesperson NPA-Central Negros (Leonardo Panaligan Command)

Kapin sa 200 ka tropa sang 62nd IB ang kaangay sang mga idu-buang nga nagalambiyong kag nagapanglusob sa mga komunidad sang mangunguma sa Central Negros gikan pa sadtong Mayo 6 sang gab-i tubtob subong nga adlaw Mayo 9, 2024. Makit-an ang mga ini sa mga barangay sang Moises Padilla sang Negros Occidental kag Guihulngan City, Negros Oriental.

Naglab-ot sa lima ka kolum sang pasistang tropa ang nahisayran sang mga pumuluyo sa Barangay Quintin Remo, Moises Padilla halin sadtong Mayo 7 sang gab-i hasta pa subong nga oras sang Mayo 9. Ginlusob sang militar ang mga sityo sang Binataan, Oway-oway, Tibubong kag Tiyos sang nasambit nga barangay. Samtang may kolum man sang militar nga makit-an sa Sityo Cuyawyaw sang Barangay Inolingan, Moises Padilla.

Sini lang nga aga, Mayo 9-may kolum man sang 62nd IB nga nagapanaka-saka sa mga kabalayan sang Sityo Tagbak, Barangay Macagahay sakop man sang Moises Padilla.

Sa Guihulngan City: sa sityo sang Punong, Barangay Trinidad-halin pa Mayo 6 tubtob karun nga adlaw Mayo 9, nagapabilin ang presensya militar sa lugar. Samtang may kolum man sang AFP nga makit-an sa Sityo Maluy-a, Barangay Sandayao, Guihulngan City.

AFP endorses recycled, planted firearms to PNP

Mayo 10, 2024

Cecil Estrella, Spokesperson NPA-Northern Negros (Roselyn Pelle Command)

After ballooning “recovered NPA firearms” from series of fake encounters in Escalante City, Negros Occidental last February 2024, #DiMasaligan79IB of the Armed Forces of the Philippines (AFP) recently handed over the said firearms to the Philippine National Police-Escalante City.

While the said turnover of firearms is applauded by the uniformed personnel, questions arose from the general public as firearms presented did not coincide with the reported “recoveries.”

#DiMasaligan79IB endorsed only 3 Carbine rifles, 2 Garand rifles, 1 M14 rifle, 1 .38 revolver, 4 Grenades, and assorted magazines/clips and ammunitions.

It can be recalled that the AFP falsely claimed 9 encounters occurred in Barangay Pinapugasan of the said city from February 21-27, where only one

legitimate encounter happened at 11 am on February 21. Afterwards, they boasted recovering a total of 16 high-powered firearms and four low-powered firearms. The said “recoveries” were reported as follows: 1 M16 rifle, 1 M653 rifle, 1 AK47, 4 M1 Garand rifles, 2 M1 Carbine rifles, 1 M14 rifles, 4 low-powered firearms, 1 anti-personnel mine, 8 rifle grenades, 1 hand grenade from February 21-22 self-proclaimed encounters; and 3 Carbine rifles, 2 Garand rifles, 1 M14 rifle, 4 rifle grenades, and assorted magazines/clips and ammunitions from February 27 fake encounter.

The Roselyn Jean Pelle Command-Northern Negros Guerrilla Front of the New People’s Army (RJPC-NPA) challenges the AFP’s professionalism to report to the public, as well as turnover to the PNP, the remaining “recovered” firearms from AFP’s own claim of series of clashes in Escalante City.

Furthermore, we challenge the #DiMasaligan79IB to report other firearms legitimately recovered from the NPA after the February 21 encounter. Unreported recovered firearms from the NPA (commonly known as ‘savings’), especially those of high quality firearms, are a recurring practice among AFP units as corruption seeps through the mercenary elements from their higher-ups, particularly AFP’s commander-in-chief Marcos Jr.

Withholding or retaining other recoveries in AFP’s possession, whether legitimate or recycled, can be used by AFP in its deception tactics where units are deployed imitating NPA units but are

mercenaries in nature or extorting business operators and landlords.

Rapist sa La Castellana, Ginsilotan sang LPC-NPA

Mayo 10, 2024

JB Regalado, Spokesperson NPA-Central Negros (Leonardo Panaligan Command)

Ang Leonardo Panaligan Command-New People's Army (LPC-NPA) ang nagpatuman sang silot-kamatayon kay Arman Binalo-ac, 38 anyos, may asawa kag mga kabataan sang Sityo Naube, Barangay Puso, La Castellana, Negros Occidental, alas 7:30 sang gab-i, Mayo 9.

Bangud sensitibo kag pinamilya ang kinaiya sang kaso, tuig 2005 napending sa korte sang pumuluyo ang ginpasaka nga kaso sa akusado. Tuig 2012-2014, ginpaninguhaan pa sang NPA nga maistorya si Arman kabahin sa ginpasaka nga kaso sa iya, apang wala gid ini nag-angkon sa pihak sang mga ebidensya gikan sa mga biktima kag mga witness.

Tungod man sang mga sirkumstansya sang seguridad nga indi gid mapaiway, nagpabilin ang nasambit nga kaso korte sang pumuluyo tubtob 2023. Ginreview ang kaso paagi sa pag-recall sang mga ebidensya, importante nga mga datus subongman ang mga mitigating and aggravating circumstances kag na-establisar kriminal nga kaso sang pagpanglugos paagi sa liwat pagtukod sang

people's court. Ini nga hukmanan ang ginakomposar sang nine-man-committee diin ara presiding judge, prosecution kag depensa bilang nagatindog nga mga hurado kag ginhimo ang pagbista sining 2024.

Ginpahamtang ang silot-kamatayon sang LPC-NPA kay Binalo-ac, matapos nga napamatud-an sang rebolusyonaryong korte sang pumuluyo nga siya ang responsable nga naglugos sa iya mga himata sadtong tuig 1998-1999. Si Arman ang nagapangatubang sa rebolusyonaryong kahublagan sang two counts of attempted rape kag one count of rape.

Gani ang rebolusyonaryong hustisya ang nagahulag kag ang malaba nga kamot sini paagi sa NPA ang indi man magduha-duha sa pagsilot sandig sa kabug-aton sang kaso nga inyo nakomiter.

Sa tanan nga may mga kaso nga gina-atubang sa pumuluyo kag rebolusyon, indi gid pagsundon ang malaswa nga gawi ni Arman Binalo-ac. Bukas ang malapit nga mga talatapan sang CPP-NPA sa inyo tampad nga pagbag-o.

Tupdin ang makasaysayang tungkuling pamunuan ang pakikibaka para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo!

Mayo 10, 2024

**Public Information Office
CPP Southern Tagalog Regional Committee**

Nagpupugay ang Partido Komunista ng Pilipinas - Timog Katagalugan (PKP-TK) sa lahat ng manggagawa at iba pang mamamayan sa rehiyon at sa buong bansa na lumahok sa matagumpay na kilos-protesta para gunitain ang Ika-122 Pandaigdigang Araw ng Paggawa nitong Mayo 1. Sa TK, libong manggagawa ang nagtipon mula sa kani-kanilang pook-paggawa para ipakita ang kanilang pakikiisa at paggunita. Madaling araw pala lamang noong Mayo 1, suot ang pulang t-shirt — tanda ng militanteng paglaban, sinimulan nila ang pagkilos para ipanawagan ang mga lehitimong interes at kahilingan ng sektor paggawa. Tinuligsa din nila ang nagaganap na Balikatan Exercises, VFA , EDCA at ang pagiging sagadsaring tuta ng rehimeng Marcos II sa imperyalistang US. Nagpahayag sila ng pagkontra sa cha-cha at sa PUV modernization, at kinundena ang pasistang pang-aatake sa kanilang sektor.

Ang paggunita sa Pandaigdigang Araw ng Paggawa ay pagtatambol sa mayamang kasaysayan ng kilusang paggawa. Ito ang araw na sumisimbolo ng pakikibaka at mga tagumpay ng uring manggagawa sa buong mundo — ang pakikibaka para sa 8-oras na paggawa, mataas na sahod at mahusay na kondisyon sa paggawa. Sinasaluduhan din natin ang mga martir ng kilusang paggawa na walang pag-iimbot na inialay ang kanilang nag-iisang buhay para sa kapakanan hindi lang ng kanilang uri kundi ng buong sambayanan. Muli't muling pagtibayin ang makasaysayang misyon ng uring manggagawa — ang pinakaabanteng uri ng kasalukuyang lipunan, na may natatanging misyon na pamunuan ang

pakikibaka para sa pambansang pagpapalaya at demokrasya para sa kanyang uri at sa buong bayan at itatag ang sosyalistang lipunan.

Kasama ang iba pang aping sektor at uri sa lipunan, patuloy na nananawagan ang mga manggagawa para sa nakabubuhay na sahod, pagwawakas ng kontraktwalisasyon, pagkamit ng iba pang mga benepisyo't kagalingan at paglaban sa patuloy na pasistang pang-aatake ng estado sa kanilang mga lehitimong mga pakikibaka. Mariin nilang kinukundena ang pagpapawalang-saysay sa mga nakamit na tagumpay ng kilusang paggawa ng mga monopolyo kapitalista, malalaking burgesyang kumprador at ng estado mismo sa pamamagitan ng mga atakeng neoliberal sa mga manggagawa.

Matatandaang mula pa sa panahon ng diktadurang Marcos Sr. ng dekada 1970 at 1980 pinatindi ang pagpapailalim ng bansa sa dikta ng IMF-World Bank hanggang sa panahon ni Aquino I. Isinakatuparan ng mga ito ang neoliberal na atake sa kilusang paggawa na ang lokal na bersyon ay ang pagsasabatas ng 1989 Wage Rationalization Law at Herrera Law na higit na nagpalala sa kalagayan ng mga manggagawang kontraktwal. Sa pagpapatuloy na pagpataw ng mga neoliberal na polisiya lalong nabaon ang ekonomya ng Pilipinas. Dumami ang mga walang trabaho, lalong naghirap ang mga mangagawa at ang malawak na mamamayan. Pinagdurusa sila sa napakababang sahod, kawalan ng seguridad sa trabaho — laluna sa pag-iral ng

kontraktwalisasyon, at kawalan o kakulangan ng mga serbisyong panlipunan.

Makatarungan ang hiling ng mga manggagawa para sa nakabubuhay na sahod sa gitna ng paglala ng krisis sa ekonomya, mataas na implasyon, patuloy na pagsirit ng mga presyo ng pagkain at mga serbisyo. Sa kabila ng pinakahuling kakarampot na dagdag na sahod na ibinigay ng iba't ibang Regional Tripartite Wages and Productivity Boards (RTWPB) noong nakaraang taon, mayroong 4.2 milyong manggagawa sa buong bansa na tumatanggap ng minimum na sahod ang walang disentang pamumuhay.

Labis na naghihikahos ang mahigit 7 milyon na manggagawa sa CALABARZON na bumubuo ng 25% ng sektor sa industriya sa bansa.

Konsentrado sila sa mga industriya na kalakhan ay sa Laguna, Cavite at Batangas. Sa CALABARZON at MIMAROPA tumatanggap ang mga manggagawa ng magkakaibang pasahod kada probinsya at munisipyo na P395 - P520 na lubhang malayo sa P1,123- P1,213 na kinakailangan ng isang pamilya para mamuhay nang disente sa gitna ng patuloy na pagsirit ng implasyon. Kaya lampas kalahati o P600-800 ang kakulangan ng kanilang arawang sahod para tugunan ang kanilang batayang pangangailangan. Lalong pahirap sa kanila ang kontraktwalisasyon. Sa rehiyon pito sa 10 manggagawa ay kontraktwal. Dagdag pa, umaabot din sa 75% ang underemployment sa CALABARZON at MIMAROPA, ayon sa pag-aaral ng IBON.

Laganap din ang pag-eeksport ng murang lakas paggawa na nagresulta sa pagdami ng mga migranteng manggagawang Pilipino sa ibayong dagat. Dinaranas nila ang pang-aapi at pang-aalipusta ng mga dayuhang amo o kumpanya habang tinitii ang sakit at kalungkutang mapawalay sa pamilya. Masahol pa, hinuhuthot ng estado ang pinaghirapang kita ng mga manggagawang migrante sa anyo ng mga kaltas at buwis sa mga ipinapadalang OFW remittances sa mga kaanak.

Sa kabila ng aping kalagayan ng mga manggagawa, manhid at walang-pakialam ang papet, pahirap at pasistang rehimeng US-Marcos II sa dinaranas nila. Sa halip, nagagawa pa ng ilehitimong pangulo na linlangin ang mga manggagawa. Para pabanguhin ang sarili, nakisakay ito sa pagunita nitong Mayo 1 sa pamamagitan ng pambubuladas na sa ilalim umano ng “Bagong Pilipinas”, ang bawat manggagawa ay mamahalin, igagalang at bibigyan ng pagkakataong umunlad. Aniya, patuloy na susuportahan ng gubyerno ang uring manggagawa at itataguyod ang prinsipyo ng pagiging patas, may dignidad at pagkakapantay-pantay sa lahat ng pook-paggawa. Inatasan din niya ang National Wages and Productivity Commission na repasuhin umano ang mga patakaran nito hinggil sa sahod. Ipinagmayabang din ni Marcos Jr. ang kanyang programa na di umano’y para sa kapakanan ng mga manggagawa tulad ng Kadiwa Centers, programa sa pabahay at ang isang taong pagpapalawig ng job order sa pag-eempleyo sa gubyerno. Subalit malinaw sa

mga manggagawa na ang lahat ng ito'y walang katuturan, bagkus ay paghahambog lamang ni Marcos Jr. dahil mas pinili nitong pagsilbihan ang amo nitong imperyalistang US at ang burgesyang kumprador kaysa sa interes ng mga manggagawa at ng sambayanang Pilipino.

Pangita na sa likod ng pagpapanggap ni Marcos Jr. na kinikilala umano niya ang ambag ng manggagawa sa pambansang pag-unlad, subalit pagmasaker naman sa kabuhayan ang nakaabang sa mga driver at jeepney operators na hindi nagpailalim sa korporado at makadayuhang PUV modernization na may kaakibat ng "franchise consolidation" dahil ituturing na silang iligal o colorum mula noong Mayo 1. Maapektuhan nito ang 38,000 na mga driver ng jeepney at kanilang pamilya.

Dinaranas din ng mga manggagawa sa TK, mula pa sa panahon ni Duterte hanggang sa kasalukuyang rehimen ni Marcos II ang pinatinding pasistang panunupil. Di kukulangin sa 100 na manggagawa ang "binisita" ng mga ahente ng estado. Nagkaroon ng 36 na iba't ibang kaso ng harassment at paglabag sa karapatang tao, kabilang ang pagbabanta gamit ang text messaging, pagpapaskil ng poster at tarpaulin na nag-uugnay sa mamamayan sa NPA, pagbisita ng pulis at ahente ng estado sa mga bahay ng biktima, pagsampa ng gawa-gawang kaso at iligal na pang-aaresto. At ang pinakamalala ay ang sabay-sabay na pang-aatake sa mga lider manggagawa na nagluwal sa "Bloody Sunday Massacre" na ikinasawi ni Manny Azuncion at iba

pang lider-masa. Gayundin ang pagpaslang sa presidente ng unyon na si Dandy Miguel habang papauwi sa bahay sa Calamba City, Laguna. Nagpapatuloy pa rin hanggang sa kasalukuyan ang panghahas at red-tagging/ terrorist-tagging sa mga nakikibakang manggagawa.

Dapat paigtingin ng manggagawa ang pakikibaka para sa pang-ekonomiya at pampulitikang mga adhikain. Dapat patuloy na ipaglaban ang regularisasyon sa paggawa, ipabasura ang kontraktwalisasyon at ipaglaban ang mga karapatan at benepisyong dati nang ipinagwagi pero pinawalang saysay ng mga patakarang neoliberal. Dapat puspusing labanan ang labis na pagpapakatuta ng rehimeng US-Marcos II sa imperyalismong US na sukdulang nagsasapanganib sa kalayaan at kaligtasan ng sambayanang Pilipino na naiipit sa inter-imperyalistang tunggalian ng US at China. Magagawa ito sa pamamagitan ng pagpapalawak at pagpapalakas ng militante at progresibong kilusang unyon na magsusulong at nagsisilbi sa sustenidong pakikibaka ng mga manggagawa.

Ang papatinding terorismo ng estado na ginagawang imposible ang paglaban para sa makatarungang kahilingan ang magtutulak sa manggagawa para tahakin ang armadong pakikibaka. Ang digmang bayan ang magluluwal ng demokratikong gubyernong bayan sa ilalim ng pamumuno ng rebolusyonaryong Partido ng unyon proletaryado. Ang Pulang kapangyarihan ng mamamayan ay palalakasin at patatagin ng Pulang hukbo at mga pangmasang organisasyon ng mga

uring anakpawis at iba pang makabayan at demokratikong pwera.

Nanawagan ang PKP-TK sa mga manggagawa at sa lahat ng aping mamamayan na paigtingin ang pakikibaka laban sa imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo na siyang ugat ng paghihirap ng uring manggagawa at ng malawak na mamamayang Pilipino. Dapat patuloy na hawakan ng uring manggagawa ang pamumuno sa rebolusyong Pilipino sa pamamagitan ng patuloy na pagpapalakas ng kanilang hanay at ng proletaryong pamumuno sa pangunahing pwera ng rebolusyon — ang uring magsasaka at pagkabig sa iba pang makabayan at demokratikong pwera. Sa gitna ng papalubhang krisis sa ekonomya, panlipunang ligalig at mga gerang bunsod ng labis na krisis ng monoployo kapitalismo, dapat pag-ibayuhin ang rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang kalayaan, demokrasya at sosyalismo.

Uring manggagawa, pamunuan ang pakikibaka para sa demokratikong karapatan at kaseguruhan sa kabuhayan ng masang Palaweño!

Mayo 10, 2024

**Leona Paragua, Spokesperson
NDF-Palawan**

Mahigpit na sinasaluduhan ng National Democratic Front of the Philippines-Palawan ang uring manggagawa sa buong daigdig at ang mga manggagawang Pilipino sa paggunita nito sa ika-

122 Pandaigdigang Araw ng Paggawa nitong Mayo 1 na tanda ng mayamang pakikibaka at mga tagumpay ng uring manggagawa sa kasaysayan sa pagtupad sa istorikong misyon nitong baguhin ang mundo tungong lipunang walang pang-aapi at pagsasamantala.

Sa gitna ng matinding krisis ng imperyalismo sa buong mundo at papasidhing pang-aapi at pagsasamantala sa mga manggagawa at masang anakpawis sa daigdig at sa mga bayang malakolonyal at malapyudal tulad ng Pilipinas, tumindig, nakibaka at namuno ang uring manggagawa sa pamamagitan ng talibang partido nito, ang Partido Komunista ng Pilipinas. Hinihingi ng kasalukuyang kalagayan na puspusang pamunuan ng uring manggagawang Pilipino ang pakikibaka ng sambayanan para sa demokrasya, pambansang kalayaan at sosyalismo. Dahil sa matinding kahirapan sa kabuhayan at krisis sa pulitika ng naghaharing sistema, lalong nalantad ang bulok na sistemang malakolonyal at malapyudal, at nagpatingkad sa pangangailangang isulong ang rebolusyonaryong pagbabago na magwawakas sa kahirapan at pang-aapi sa mamamayan.

Nagdurusa ang bayan sa walang kaparis na krisis sa ekonomya bunsod ng malakolonyal at malapyudal na lipunan na kinatangian ng malawakang disempleyo, kakulangan sa trabaho, pambabarat sa sahod at krisis sa kabuhayan dulot ng walang-patid na implasyon. Ang ipinamamarali ng reaksyunaryong gubyrerno na 3.0% lamang ang tantos ng walang trabaho sa Palawan at 9.5% sa

Puerto Princesa ay paimbabaw lamang dahil sa katunayan ay maraming mamamayang Palaweño ang walang trabaho, mayroon man ay kontraktwal o walang kasiguruhan at hindi sapat ang kinikita o sinasahod para buhayin ang kanilang pamilya. Samantala, mas malaki ang tantos ng kulang ang trabaho o underemployed na 16.2%.

Pangunahing nakasalig sa agrikultura ang hanapbuhay ng mamamayang Palaweño kung kaya kalakhan ng tinatawag nitong “employed” o may trabaho ay mga magsasaka at manggagawang bukid. Dahil atrasado, agraryo, pre-industriyal at malapyudal ang ekonomiya, maliit ang bilang ng mga manggagawang Palaweño na nagtatrabaho sa mga minahan at serbisyong tampok ang turismo, habang ang iba pa ay nagtatrabaho sa maliit at katamtamang laking negosyo. Dahil dito, maituturing na signipikanteng bahagi ng mga manggagawang Palaweño ay nasa sektor ng serbisyo. Ang iba pang manggagawang bukid ay nakapailalim sa sahurang paggawa sa loob ng mga plantasyon, mababa rin ang pasahod na nagkakahalaga lamang ng humigit-kumulang P215 kada araw, walang benepisyo at hindi regular.

Isinasampal ng datos mismo ng reaksyunaryong gubyrno na ang rehiyon ng MIMAROPA ay kabilang sa nangungunang sampung rehiyon sa Pilipinas na may mataas na antas ng karukhaan, kung saan 20.8% o 667,900 residente nito ang kinukunsiderang mahirap. Iniulat naman ng DSWD na 10% o 130,000 indibidwal na Palaweño ang nabubuhay sa kronikong kahirapan o mas

mababa sa poverty threshold. Bagama't di hamak na malayo ito sa mas malaking bilang ng tunay na naghihirap na masang Palaweño, palatandaan ang ulat na ito ng di maitagong kahirapang dinaranas ng mayorya ng masa sa probinsya. Ayon sa IBON Foundation, kinakailangan ng P1,162 kada araw na sahod para sa isang lima-kataong pamilya sa mga lalawigan ng MIMAROPA upang mamuhay nang sapat at disente. Malayung-malayo ang P355 na arawang sahod na itinakda ng regional wage board sa rehiyon.

Hindi makaagapay ang mababang kinikita at sinasahod ng masang Palaweño sa napakataas na presyo ng mga bilihan sa probinsya. Nagtala ang MIMAROPA ng pinakamataas na tantos ng implasyon sa buong bansa na 6.9% ayon sa datos noong Hulyo 2023. Dumaraing na ang mga Palaweño sa napakalayong presyo ng pangunahing bilihan tulad ng bigas, karne at gulay at P10 na mas mataas ang singil sa produktong petrolyo kumpara sa ibang rehiyon, dagdag pa ang abot-langit na singil ng palyadong serbisyo ng kuryente.

Ang mga ito ang dahilan kung bakit malawakan ang dislokasyon sa hanapbuhay ng mamamayang Palaweño. Dumadayo sa ibang lugar o ibang probinsya hanggang ibang bansa ang mamamayan upang mamasukan bilang construction worker, kasambahay, manininda atbpng hindi regular na hanapbuhay. Nagbubunsod ito ng malaproletaryanisasyon sa hanay nila na kabalintunaanang ibinibilang ng mga datos ng rehimen bilang “may regular na empleyo”.

Dislokasyon rin sa kabuhayan ang tiyak na kahihinatnan ng mga tsuper na mawawalan ng trabaho dahil sa ipinatupad ng rehimeng US-Marcos II na PUV Modernization Program. Labis na nanggagalaiti sa galit ang mga Palaweñong tsuper ng jeep, UV express at tricycle matapos na hindi pakinggan ng rehimen noong Abril 30 ang demanda ng mga drayber na ibasura ito. Bukod sa pagmasaker nito sa sektor ng pampublikong transportasyon sa probinsya at buong bansa, aaray din ang bulsa ng mamamayang komyuter sa idudulot nitong pagtaas ng pamasahe sa mga e-jeep. Paanong makakabili ang mga Palaweñong drayber at opereytor sa napakamahal na presyo nito na tumatagiting na P2 milyon bawat isa! Malaking dagok din ito sa kabuhayan ng mga magsasaka at mangingisda na umaasa sa jeep at UV express sa pagdedeliber ng kanilang mga produkto sa pamilihan at kabayanan.

Malinaw at higit na pinatutunayan nito na sadyang walang pakialam ang rehimeng US-Marcos II sa hilahod na kalagayan ng uring manggagawa at iba pang masang anakpawis sa bansa. Ang pinapaburan lang nito ay ang mga naghaharing uring malalaking burgesyang kumprador at panginoong maylupa at mga dayuhang kapital. Dahil sa yamang likas ng Palawan, maraming iba't ibang kumpanya ang naglalaway na dambungin ito sa pamamagitan ng pamumuhunan sa probinsya. Ayon sa tala ng COA, umaabot sa P11.27 bilyon ang kabuuang asset ng probinsya ngunit pawang pinakikinabangan ito ng mga naghaharing uri na may-ari o kasosyo ng malalaking kumpanya ng

mina, proyektong ekoturismo at plantasyon habang nagdarahop ang mamamayang Palaweño.

Dapat na ipaglaban ng mga manggagawa sa probinsya ang makabuluhang dagdag sahod upang mailapit ito sa pangangailangan ng isang pamilya upang mabuhay nang disente. Gayundin, dapat na ipaglaban nila ang kaseguruhan sa trabaho, pagwawakas ng kontraktwalisasyon, at tiyak na mga benepisyo para sa kanila.

Dapat patuloy na itayo, palawakin at palakasin ang mga unyon at asosasyon ng mga manggagawa sa minahan at iba pang negosyo't kumpanya at mga manggagawang bukid sa mga plantasyon at isulong ang militanteng kilusang manggagawa sa Palawan. Hindi sila dapat magpalinlang at magpadala sa mga pakana ng mga ganid na kapitalistang gamitin sila para magsamantala sa kapwa Palaweño at manira ng kalikasan. Kailangang palakasin ng mga manggagawa ang kanilang mga unyon upang matatag na labanan ang paninibasib ng rehimen sa kanilang hanay, at upang epektibong isulong ang kagyat na kahingian ng mga manggagawa. Ang mga nagdaang tagumpay ng sama-samang pagkilos ng mga tsuper sa paglaban sa PUVMP ang dahilan upang ipagpaliban ang mga naunang itinakdang implementasyon ng rehimen. Hindi sila nagpatinag sa harap ng red-tagging at panunupil ng rehimens ng US-Marcos II sa mga militante at progresibong samahan ng mga tsuper at opereytor.

Dapat pamunuan ng uring manggagawa ang demokratikong mga pakikibaka ng mamamayan at

magsilbing pinakasolidong bag-as ng kilusang masa para wakasan ang paghahari ng teribleng teroristang rehimeng US-Marcos II. Kaakibat nito, dapat tuluy-tuloy na pahigpitin ng mga manggagawang Pilipino ang pakikipagkaisa at pakikipagkapit-bisig nila sa demokratikong mga sektor kapwa sa kalunsuran at kanayunan. Dapat nilang suportahan ang demokratikong mga kahilingan at mga anti-pyudal, anti-pasista at anti-imperyalistang pakikibaka ng magsasakang Palaweño.

Ang pagsusulong ng mga manggagawang Palaweño at Pilipino ng mga pakikibakang demokratiko at anti-imperyalista ay bahagi ng bumubulwak na kilusang anti-imperyalista at demokratiko sa buong mundo. Palatandaan ito ng pagkabulok ng pandaigdigang sistemang monopolyo kapitalista at ang iniluluwal nitong malalim na krisis sa ekonomya, at iba pang anyo ng pang-aapi at ng neoliberal na paninibasib sa mga manggagawa at masang anakpawis.

Tungkulin ng mga rebolusyonaryong proletaryong Pilipino na dalhin ang malawakang mga kilusan sa pagsusulong hanggang sa pagtatagumpay ng demokratikong rebolusyong bayan at ipatupad ang pambansang industriyalisasyon at tunay na reporma sa lupa. Tanging sa pamamagitan lamang nito maitatag ang sosyalistang lipunan na maghahatid ng kasaganaan at katarungan at magtitiyak sa demokratikong mga karapatan ng mamamayan.#

62nd IB padayon nga nagabayolar sa CARHRIHL sa Central Negros

Mayo 13, 2024

JB Regalado, Spokesperson NPA-Central Negros (Leonardo Panaligan Command)

Halos 150 ka tropa sang 62nd IB ang padayon nagapanglusob sa mga komunidad sang mangunguma sa Guihulngan City kag Canlaon sang Negros Oriental kag sa Barangay Macagahay, Moises Padilla, Negros Occidental. Nagalapas sa Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law (CARHRIHL) kaangay sa pilit nga pagtiner sa mga kabalayan kag pagkampo sa mga barangay hall.

Halin Mayo 11 tubtob subong Mayo 13, ginahimo kampo militar sang platoon nga tropa sang 62nd IB ang barangay hall sang Barangay Calupaan, Guihulngan City. Nagalapta sang ila mga higko kag basura sa nasambit nga barangay hall. Samtang nagadisturbo man ini sa normal nga daloy sang adlaw-adlaw nga transaksyon sang barangay sa paghatag sang serbisyo sa pumuluyo sa baryo.

Samtang gikan Mayo 12 hasta subong Mayo 13, nagtiner ang halos 60 ka tropa sang 62nd IB sa nga panimalay sang mangunguma sa sityo sang Banderahan, Barangay Trinidad, Guihulngan City kag mga sityo sang Tubod kag Tagbak tanan sang Barangay Macagahay, Moises Padilla. Pilit nga

ginasaka kag ginatineran ang mga panimalay sang mangunguma sa pihak sang ila pagdumili. Nagtuga sang kahadlok sa nasambit nga mga pamilya lakip na sa magagmay nga kabataan.

Mayo 12-13, makit-an man ang duha ka kolum sang militar sa Sityo Malatanglad, Barangay Budlasan, Canlaon City. Nagapanaka-saka man sa mga panimalay.

Condemn the fascist US-Marcos II regime's crimes against children

Mayo 13, 2024

Bayani Obrero, Spokesperson NDF-Negros Island

The long list of atrocious crimes perpetrated by the Armed Forces of the Philippines (AFP) in Negros Island since its illegitimate commander-in-chief Marcos Jr came to power continues to grow. Among these are vile crimes committed by reactionary state forces against children in the past two years. National Democratic Front (NDF)-Negros has recorded not less than 90 cases of human rights violations on the island under the reign of Marcos Jr that directly involved more than 1,300 minors.

The most recent case was the arrest of two minors, paraded by the 79th IB as “child warriors” in Sitio Humayan, Barangay Pinowayan, Don Salvador Benedicto, Negros Occidental last April 25. This old and overused tactic of parading “child warriors” in public has been repeatedly debunked

by the New People's Army (NPA) who, unlike the AFP, has a sterling and principled commitment to uphold and defend the interests of children in line with the Communist Party of the Philippine's (CPP) Program for a People's Democratic Revolution, the Basic Rules of the NPA, the Guide for Establishing the People's Democratic Government, the Geneva Conventions and Protocols on International Humanitarian Law and Rules on Warfare, the United Nations' Declaration of the Rights of the Child, and the Comprehensive Agreement for the Respect of Human Rights and International Humanitarian Law.

Cases of AFP atrocities against children under the current Marcos regime also include the 94th IB's massacre of the Fausto family in Himamaylan City, Negros Occidental last June 2023, wherein two minors (12 and 13 year old) were cruelly murdered with their parents, and the brutal killing of Everly Kee Jacolbe (16 years old), together with her pregnant mother and their relative, by 62nd IB soldiers in Guihulngan City, Negros Oriental on July 2022. Everly Kee was wounded when she pleaded to be taken to the hospital, but she was finished off by said troops.

These victims were killed with their family members who were repeatedly red-tagged and harassed by the AFP, Philippine National Police (PNP) and National Task Force (NTF)-Elcac over the years to maintain a culture of fear among the masses.

Baby Marx or Marx Cairo Salino, three year old son of Red fighters, remains a hostage of the

reactionary government and the military after they took him away from his guardians in Talisay City, Negros Occidental in 2021. Baby Marx's mother, Emarie "Ka Jandy" Pastidio, and father, Ka Peeta, resisted the deceitful scheme of the reactionary government that ruthlessly used their son to force them to surrender. Ka Jandy did not have the chance to see her son until her martyrdom in an encounter in Escalante City, Negros Occidental last February 21.

The AFP's diabolical tactic of exploiting children to pressure Red fighter parents to surrender and fall prey to the corrupt Enhanced Comprehensive Local Integration Program (E-CLIP) and amnesty program of the Marcos II regime is rampant throughout Negros Island.

Unashamed of their consistent and blatant disregard of international law, the AFP is spreading intrigue and disinformation to discredit the revolutionary movement. In truth however, US imperialism's saber-rattling against China on Philippine shores using Filipino soldiers and its imposition on the AFP to defeat the revolutionary movement by 2024 have pushed reactionary state forces to terrorize even Filipino children.

In communities where the AFP is conducting the Retooled Community Support Program (RCSPs), presence of soldiers have only promoted sex, violence, gambling and other rotten influences to the children and youth. Thus, the AFP's accusations against the NPA are better pointed at themselves for being the real terrorists to children and the entire people of Negros Island.

NDF-Negros reaffirms the NDFP's Declaration and Program of Action for the Rights, Protection and Welfare of Children. With the entire revolutionary movement in Negros, we hold Ferdinand Marcos Jr accountable for all violations of children's rights committed by the AFP/PNP/NTF-Elcac all over the island as these fascist institutions are under his command. All commanders from battalion, brigade and division level on Negros Island must also answer to their crimes as notorious violators of children's rights.

NDF-Negros calls on all children's rights and human rights advocates, in the Philippines and the international community, to conduct independent investigations into these cases, expose the truth and seek justice for all children victimized by reactionary state forces. ###

Iresponsable kag Malisyoso nga Pahayag ni Capt. Judesses Catalogo sang NOCPPO, Ginakondenar sang LPC-NPA

Mayo 13, 2024

**JB Regalado, Spokesperson
NPA-Central Negros (Leonardo Panaligan
Command)**

Mabaskog nga ginakondenar sang Leonardo Panaligan Command-New People's Army (LPC-NPA) ang iresponsable kag malisyoso nga palayag ni Capt. Judesses Catalogo, Negros Occidental Provincial Police Office (NOCPPO) spokesperson. Wala huya si Catalogo nga maghambal sa media

outlets nga NPA ang nagtiro-patay kay Barangay Kagawad Reynaldo “Jimmy” Jacolbe sang Barangay Puso, La Castellana sadtong Mayo 1 sang gab-i sa pihak sang opisyal nga pahayag sang LPC-NPA sa pagkondenar sa may kahimuan sang sini nga krimen. Daw baliskaron pa ni Catalogo kag ipahid sa NPA ang makasiligni nga pagpatay sa opisyal sang barangay. Gusto lang hinabunan ni Catalogo ang tuman ka law-law nga imbestigasyon sang Philippine National Police (PNP)-La Castellana kag amu man ang NOCPPO. Kaangay lang nga nagapanghugas-kamot si Catalogo kaangot sa nasambit nga krimen. Kinahanglan pa ni Catalogo ang pagbasa-basa sa “putos sang ibos” antis magtaghol bilang tagpamaba sang NOCPPO.

Ang matuod, sa inisyal nga imbestigasyon sang LPC-NPA, isa sa mga perpetrators sa pagpatay kay Barangay Kagawad Reynaldo “Jimmy” Jacolbe ang isa man sa mga PNP-Intelligence Assets sang PNP-Binalbagan. Kag sa subong, padayon pa ang paghimo sang verifications kag pagpadalum sang imbestigasyon kaangot sa motibo sang krimen.

Lubos man nga ginaabi-abi sang LPC-NPA ang separado nga imbestigasyon sang Commission on Human Rights (CHR)-Negros kaangot sa mga hitabo. Bukas gid ang teritoryo sang NPA sa Central Negros para sa fair and square nga imbestigasyon sang CHR-Negros. Ini nga lihok sang CHR-Negros, ginakabig nga isa ka “good development” para sa pamilya sang mga biktima sang extra-judicial-killings nga ginkomiter sang Armed Forces of the Philippines (AFP), PNP kag iban pa nga state forces nga nagapabilin unsolved

tubtob subong. Kaangay sang mga masunod nga hinimoan sang 62nd IB:

1. Pagmasaker sa pamilya Ramirez sa Sityo Napiluan, Barangay Quintin Remo, Moises Padilla, Negros Occidental sadtong Mayo 20, 2023.
2. Pagpatay kay Jose “Jojo” Albores sang Sityo Tiyos, Barangay Quintin Remo, Moises Padilla sadtong Mayo 2023.
3. Pagpatay sang kumbinado nga pwersa sang 62nd IB kag 2nd NOPMFCOY-PNP kay Marlon Catacio sang Sityo Ngalan, Brgy Quintin Remo, Moises Padilla.
4. Brutal nga pagpatay sanday Bernard Torres kag Dionesio “Boy” Baloy sa Hda Gomez, Barangay Sag-ang, La Castellana, Negros Occidental.
5. Pagpatay kay Braulio Tubalado sang Sityo Karanawan, Barangay Amontay, Binalbagan, Negros Occidental sadtong Disyembre 2023.
6. Pagmasaker sa pamilya Jacolbe diin patay si Cristina Jacolbe-Day Care Worker kag 16anyos nga si Every Kee Jacolbe-estudyante nga anak ni Cristina sadtong

Ginasigahum sang LPC-NPA sa CHR-Negros nga mahatag ang nagakaigo nga hustisya sa pamilya sang mga biktima sang kalakasan sang mga pwersa sang estado nga AFP, PNP kag iban pa nga makinaryas sang reaksyonaryong estado. Pasabton kag pabayaron sandig sa kabug-aton

sang kaso nga ila nakomiter batok sa pumuluyong
Negrosanon.###

Kundenahin ang aerial bombing ng TOG2-PAF sa Peñablanca, Cagayan!

Mayo 13, 2024

**Celia Corpuz, Spokesperson
NDF-Cagayan**

Binulabog ng malalakas na pagsabog at ingay ng fighter jets ang mga residente ng Peñablanca, Tuguegarao City, Baggao at mga kalapit na bayan matapos magpakawala ng tinatayang tatlong bomba (batay sa mga nakasaksi at panimulang ulat) ang mga eroplano ng Tactical Operations Group (TOG)2-Philippine Air Force simula alas-2 hanggang alas-3 ng madaling araw noong Mayo 10. Binagsakan ang Lagum area na sumasaklaw sa mga barangay ng Manga, Buyun, Nabbababalayan, Lapi at Minanga.

Ayon sa mga residente, ginising sila ng kakaibang tunog dahil sobrang baba ng lipad ng mga eroplano, at pagliyab ng apoy kasabay ng pagbagsak ng mga bomba na akala nila'y malakas na kulog. Sa sobrang lakas ng aerial bombing ay nayanig ang lupa at narinig pa ito sa bayan ng Baggao.

Maging ang lokal na gobyerno ng Peñablanca ay nagulat at ipina-verify sa kapulisan kung may mga nasaktan at kung bahagi ng Balikatan Exercise ang naturang airstrike, hanggang sa

nakumpirmang 5th ID at TOG2-PAF ang nasa likod nito.

Matinding takot at trauma ang iniinda ngayon ng mga residente, lalo na ng mga bata at matatanda. Reklamo pa nila, hindi man lang nag-abiso ang militar sa gagawing pambobomba sa himpapawid sa tabing ng “kontra-insurhensiyang operasyon.” Ginatungan nito ang dati nang pangamba at isterya ng mamamayang Cagayano lalo sa pagsiklab ng gyera sa pagitan ng US at China. Pag-aakala pa nga ilan ay “sinasakop na ng dayuhan ang Pilipinas.”

Kinukundena ng NDF-Cagayan at ng buong mamamayan ng Cagayan ang ginawang pambobomba ng AFP sa kasagsagan ng pananalasa ng El Niño na iniinda ng mga magsasaka. Maralitang magsasaka at walang-sariling lupa ang kalakhan sa mga magsasaka ng Peñablanca kung kayat doble dagok ang aerial bombing lalo na’t limos lang natatanggap nilang ayuda mula sa reaksyunaryong gobyerno. Isa lamang ito sa mga kaso ng pambobomba ng 5th ID sa kalagitnaan ng pananalanta ng El Niño. Matatandaang walang-patumangga rin nitong binomba ang mga komunidad at sakahan ng Ilocos Sur at Abra noong mga nakaraang buwan.

Panagutin ang 502nd IBde, TOG2-PAF sa pinakahuling teroristang pambobomba mula sa himpapawid

Mayo 13, 2024

Bienvenido Magalat, Spokesperson NPA-Cagayan

Dahil sa matinding batikos at pagkundera ng mga mamamayan ng Peñablanca, Tuguegarao City at mga kalapit na bayan ng Baggao, Iguig at Amulung, naghuhugas kamay ngayon ang 5th ID upang pagtakpan ang ginagawang teroristang pambobomba mula sa himpapawid ng mga tropa ng 502nd IBde at TOG2-PAF matapos maghulog ng mga bomba at mag-istraping, alas-2 ng madaling araw noong Mayo 10.

Itinatangi ngayon ng 5th ID ang teroristang lagim dahil sa halip na makakuha ng suporta laban sa insurhensiya, umani ito ng galit at pagkamuhi mula sa taumbayan. Ikinakahiya ng 5th ID ang katotohanang kakambal ng kanilang superyoridad sa mga kagamitang militar na ginagamit upang maghasik ng takot at teror ay ang kawalan ng pampulitikang lakas at suporta mula sa mamamayan. Batay sa naging panayam ng Radyo Pilipinas-Tuguegarao kay 5th ID Spokesperson Maj Rigor Pamittan, ibinintang nito ang sisi sa NPA sa pagsasabing “mga improvised explosive device (IED) ng NPA ang pagsabog na narinig ng mga residente.”

Ano pa man ang sabihin nito, hindi nito mababaluktot ang katotohanan, na mismong mga residente ang nakasaksi, na sa katunayan ay nakuhanan pa ng bidyo. Duda nga ng ilan, “Kung IED, bakit galing sa taas ang mga sumabog?” at “bakit sobrang lakas ng pagsabog na narinig at niyanig ang apat na bayan?” Mamamayan ang magpapatunay na ang mga fighter jet at attack

helicopter ng militar ang nambomba sa Sityo Ebi, Lapi, Peñablanca, na nagresulta sa paglikas ng ilang residente ng Lagum na sumasaklaw sa limang baryo. Malakas ang loob ng AFP na bombahin ang mga komunidad dahil ito ang kanilang doktrina at pagsasanay na natanggap sa katatapos lamang na Balikatan exercises.

Pinapabulaanan ng militar na wala silang kaswalti ngunit hindi rin malayong totoong may nasawi sa kanilang hanay lalo na't "dumb bombs" ang kanilang ipinagmamayabang na "smart bombs" na pangunahing tumarget sa mga sibilyang komunidad at mga kabundukan, maging sa kanilang sariling mga pwersa, tulad ng nangyari sa Aridowen, Sta Teresita noong Setyembre 29, 2021.

Marapat lamang na kundenahin sa pinakamataas na antas ang walang-patumanggang pambobomba mula sa himpapawid na sumisira sa buhay at kabuhayan ng mga magsasaka sa kanayunan. Dapat ding kundenahin at ilantad na ang huwad na modernisasyon ng AFP na pangunahing ginagamit upang bumili ng bomba at kagamitang pandigma para sa terorismo ng estado. Gawang-US ang mga bomba at kanyong ginagamit ng AFP laban sa mga sibilyan, na siya ring ginagamit sa henosidyo sa Palestine.

Pagdeklarang tagumpay ng Balikatan Exercises 2024, tahasang pagpapakatuta ng AFP at rehimeng Marcos sa imperyalistang US

Mayo 14, 2024

Rosa Guidon, Spokesperson NDF-Ilocos

Kinukundena ng National Democratic Front (NDF)-Ilocos ang paglulunsad ng Balikatan Exercises 2024 sa Pilipinas at pagdeklara dito ng Armed Forces of the Philippines na “tagumpay,” sa gitna ng maigting na pagtutol ng mamamayan dahil sa panganib sa kanilang buhay at pagyurak sa soberanya at kasarinlan ng bayan.

Kinukundena ng NDF-Ilocos ang pagsasagawa ng nasabing ehersisyo sa coastal area ng Laoag City, Ilocos Norte at masayang pagdedeklara ng AFP na naging “matagumpay” ito, sa kabila ng matinding takot na idinulot nito sa mga mamamayang mangingisda sa lugar, gayundin ng dislokasyon sa kanilang kabuhayan dulot ng pagdeklara ng “No Sail Zone.”

Sa La Paz sand dunes ng Laoag City, isinagawa ang counter-landing live fire drills noong Mayo 6 at maritime strike exercise noong May 8. Dito ay nagpapatok sila ng malalakas na kanyong 105mm at 155mm howitzer at machine guns at nagpailanlang ng mga anti-tank missile upang ipraktis ang pagdepensa sa nililikhang senaryo ng pag-atake ng China. Gamit ang mga malalakas na pamutok, inensayo nila ang pagpapatok at

pagpapalubog sa isang oil tanker na gawang China, ang BRP Lake Caliraya.

Nayanig, narindi at natakot ang masa, lalo na sa mga baybaying komunidad ng Laoag sa kabila ng pagsisikap ni Mayor Michael Marcos Keon at ng AFP na palisin ang pangamba nila sa pagsasabing “walang gerang magaganap.” Alam na alam ng masa na ito ay paghahanda sa gera ng dalawang imperyalistang US at China, at kung ito ay pumutok, sila ay napakabulnerableng target.

Ang pangambang ito ng masa ay tunay na tunay. Kung bakit sa coastal area ng Ilocos Norte nagdaos ng Balikatan ay dahil sa ito ay tumatanaw sa South China Sea, ang nagiging sentro ng sigalot ng imperyalistang US at China. Bago pa ang malaking ehersisyong militar ngayong taon at noong nakaraang taon, ginawa na ng US na base militar ang probinsiya, sa pagtatayo ng monitoring facility nito sa headquarters ng 4th Marine Brigade sa coastal area ng bayan ng Burgos.

Dislokasyon sa kabuhayan ng mangingisda ang idinulot ng war games na ito. Sa pagdedeklarang No Sail Zone ang coastal area ng probinsiya sa buong panahon ng ehersisyo militar, nawala sa isang mangingisda ang mahigit ₱3,000 na arawang kita. Sa ilang bayan gaya ng Pasuquin, nagtakda pa ng multa na aabot sa ₱500,000 ang lalabag sa patakaran. Dagdag pasakit ito sa mga mangingisda na salat na salat na nga ang kita sa pagtama ng El Niño at walang awat na pagtaas ng presyo ng langis.

Nanlilinlang ang AFP sa pagsasabing “minimal” ang danyos sa kalikasan ng nasabing war exercises, sa lakas ng mga ipinutok na mga missile at mga bomba. Nabulabog at lumayo ang mga isda, nasira ang mga bakawan at nadumihan ang karagatang pinagkukunan ng kabuhayan ng mangingisda.

Sa pagdedeclarang matagumpay ang idinaos na war games, tahasang nagpakabingi at nagpakabulag ang AFP at rehimeng Marcos sa naging trauma, panganib at pasakit na idinulot nito sa taumbayan. Sa pagpuri sa “tagumpay” ng Balikatan Exercises, pagsasadlak sa mamamayan sa panganib, at pagyurak sa soberanya ng bayan, lantarang ipinakita ng AFP at rehimeng Marcos kung paano sila nagpapakatuta sa imperyalistang US.

Dapat magkaisa ang mamamayang Ilokano sa pagtutol sa presensya ng mga sundalong Amerikano at pagbabase nila sa Ilocos sa pagmamanman sa China at paghahanda nila sa gera dito. Ang pagpapahayag nila ng pagtutol sa isinagawang Balikatan Exercises sa Ilocos Norte ay positibong indikasyon ng kanilang anti-imperyalistang sentimyento. Dapat itong palawakin, bigkisin at iangat sa militanteng paglaban na nakakawing sa pakikibaka ng sambayanang Pilipino sa pagkakamit ng soberanya, kalayaan at kaligtasan laban sa imperyalistang US at lahat ng mga kasabwat at kalaban nitong mga imperyalista. Dapat silang makiisa sa pagtutulak ng diplomatikong pamamaraan sa pagresolba sa mga sigalot sa pag-

aagawan ng teritoryong pandagat ng Pilipinas at China. Dapat makiisa ang mamamayang Ilokano sa paggiit sa karapatan sa teritoryong pandagat ng Pilipinas laban sa pang-aagaw ng China at pakikipag-agawan at panghihimasok ng US.

Hinihimok ng NDF-Ilocos ang mamamayang Ilokano na lumahok sa pambansa-demokratikong rebolusyon. Ito lamang ang dudurog sa imperyalismo, at ng salalayan nitong burukrata kapitalismo at pyudalismo sa bayan, upang makamit ang soberanya, kasarinlan at kaligtasan ng mamamayang Pilipino.